

ИЗДАЈЕ
ПОЛТИКНИ
ЗАБАВНИК

Микијев ЗАБАВНИК

БРОЈ 365 • 5. X 1981.
ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ
ГОДИНА VIII • ЦЕНА 15 ДИН.

ПАЈА ПАТАК:
У КЊИГОМАНИЈИ
стр. 30

МАЛЕ ТАЈНЕ

Шта је камата, а шта чек?
ПеШар Вудаковић
Смедерево

Камата или интерес је добит коју појединцу доноси новац дат банци на штедњу или добит од новца који је банка дала неком предузећу да њиме послује. Камата је, у стари, плаћање за услугу — позајмицу новца.

Многи људи дају свој новац на чување банкама. Кад хоће нешто да купе или да плате неки дуг, они само напишу банци налог да то уплати уместо њих. Хартија с тим налогом је **банкарски чек**.

Једна моја другарица је купила значке „Микијевог забавника“ и „Политикиног забавник“, али их у продаји више нема. Да ли ви можете да ми их пошаљете?

Драгана Каришиќ
Лазарево

На жалост, ми у редакцији више немамо тих значки.

МУЗИКА

Која је најстарија државна химна?

Мирон Бераковић
Бела Црква

Најстарија државна химна на свету је јапанска. Њен текст потиче још из 9. века. Јапанска химна је и најкраћа — има само четири стиха. Толико стихова имају и химне Јордана и Сан Марина. Међутим, химне Бахреина и Катара уопште немају текст.

Шта је румба?

Милан Јовановић
Светозарево

Румба је врста кубанске игре живог темпа, али њен ритам нам говори да потиче из Африке. Најчешће се састоји од 4 и 8 тактова који се много пута понављају. Око 1914. године почиње да се игра у Њујорку, а од 1930. обogaћена је елементима џеза и шири се по Сједињеним Америчким Државама и Европи.

СПОРТ

Од када се одржавају Олимпијске игре?

СвеШозар Трбојевић
Параћин

Велике спортске игре одржаване су некада у граду Олимпији, у Грчкој, од 776. године пре наше ере до 394. године наше ере. Отуда им је остало име „Олимпијске игре“. Приређиване су сваке четврте године, а укинули су их Римљани.

Француз Пјер де Кубертен је успео да обнови то такмичење, па су прве модерне Олимпијске игре приређене 1896. године у Атини. Од тада нису одржане само 1916. (I светски рат) и 1940. и 1944. (II светски рат). Сада се опет сваке четврте године спортисти аматери из целог света окупљају да одмере своју снагу и спретност. Најбољи као награду добијају медаљу — златну, сребрну или бронзану.

Издаје НО „Политика“, — као посебно издање ООУР Издања за младе „Политикин забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Раде Шошкић, уредник Мирјана Маринковић, графичка обрада Горан Војиновић.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 165,00 дин, 6 месеци 330,00 дин, 1 година 660,00 дин. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 330,00 дин, 6 месеци 660,00 дин, 1 година 1.320,00 дин. Претплата се врши на жиро рачун број: 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ — претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ — ГОДИШЊА: САД ю 49.—, СР НЕМАЧКА DM 86.—, ШВЕДСКА Škr. 203.—, ФРАНЦУСКА Ffr. 200.—, ШВАЈЦАРСКА Šfr. 80.— Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „ИНВЕСТ БАНКЕ“ — Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 са обавезном знаком, ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. Почев од 1. V 81. обрачунаваћемо нове претплатне цене.

Поштански фах 124, телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонске 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. X 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 15 динара.

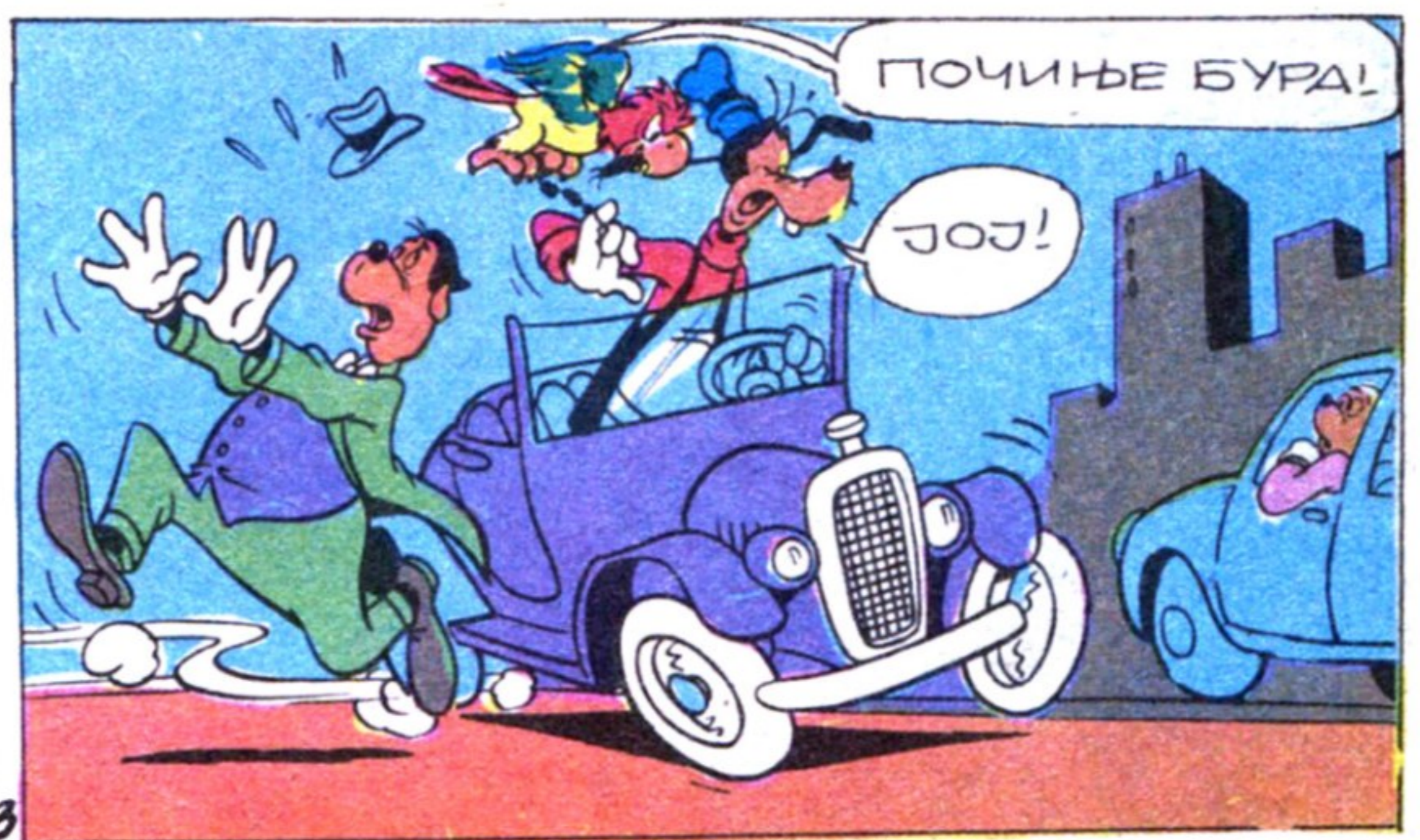
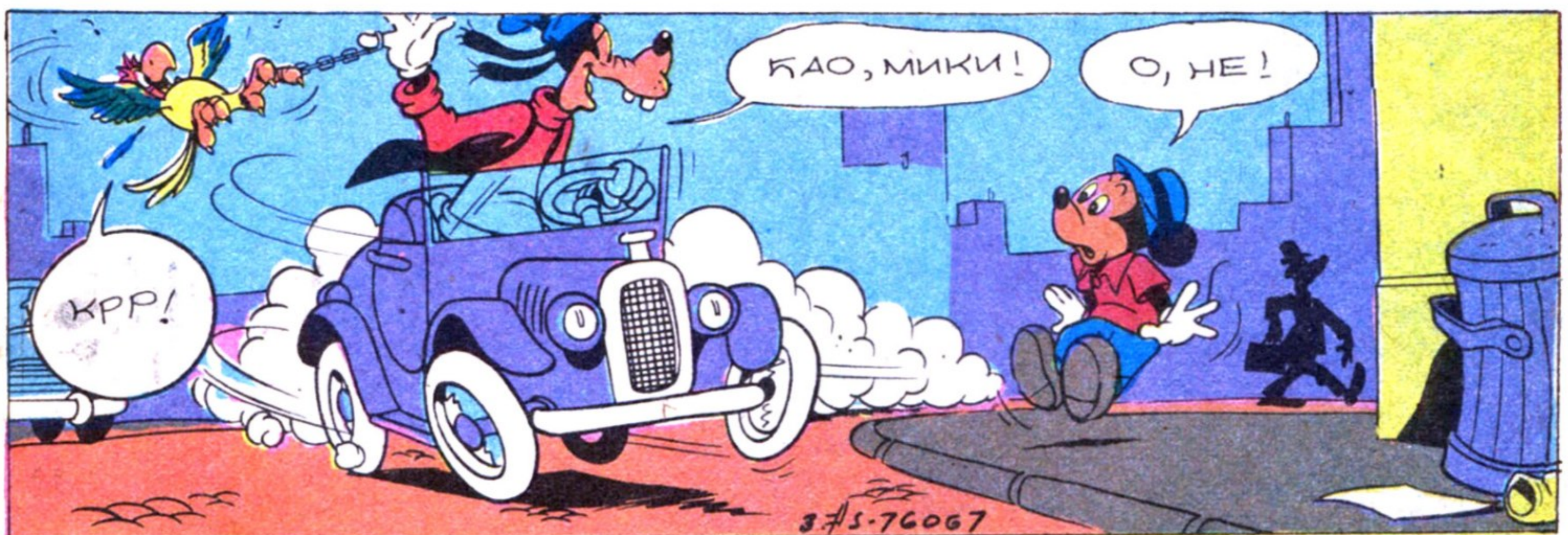
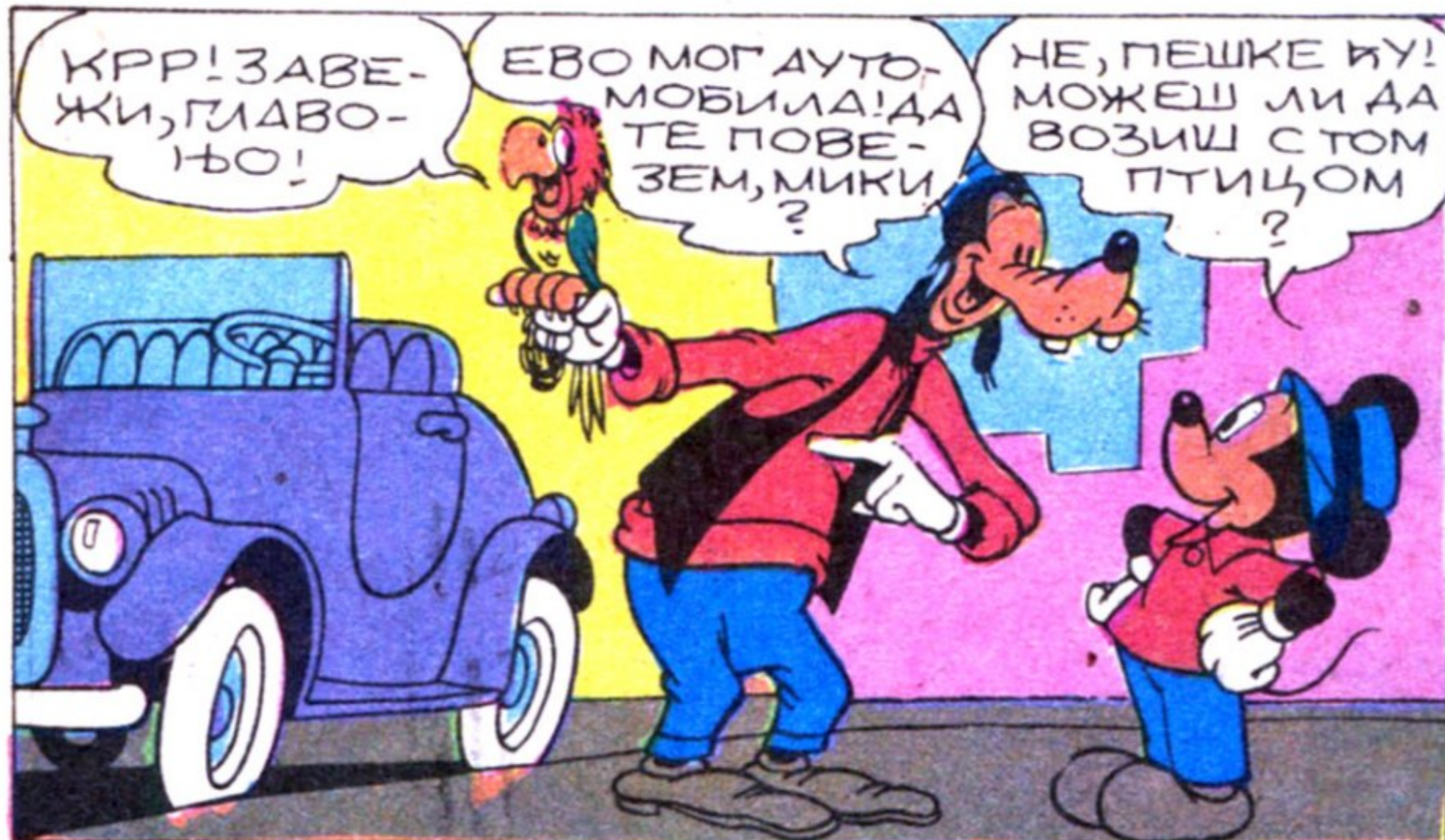
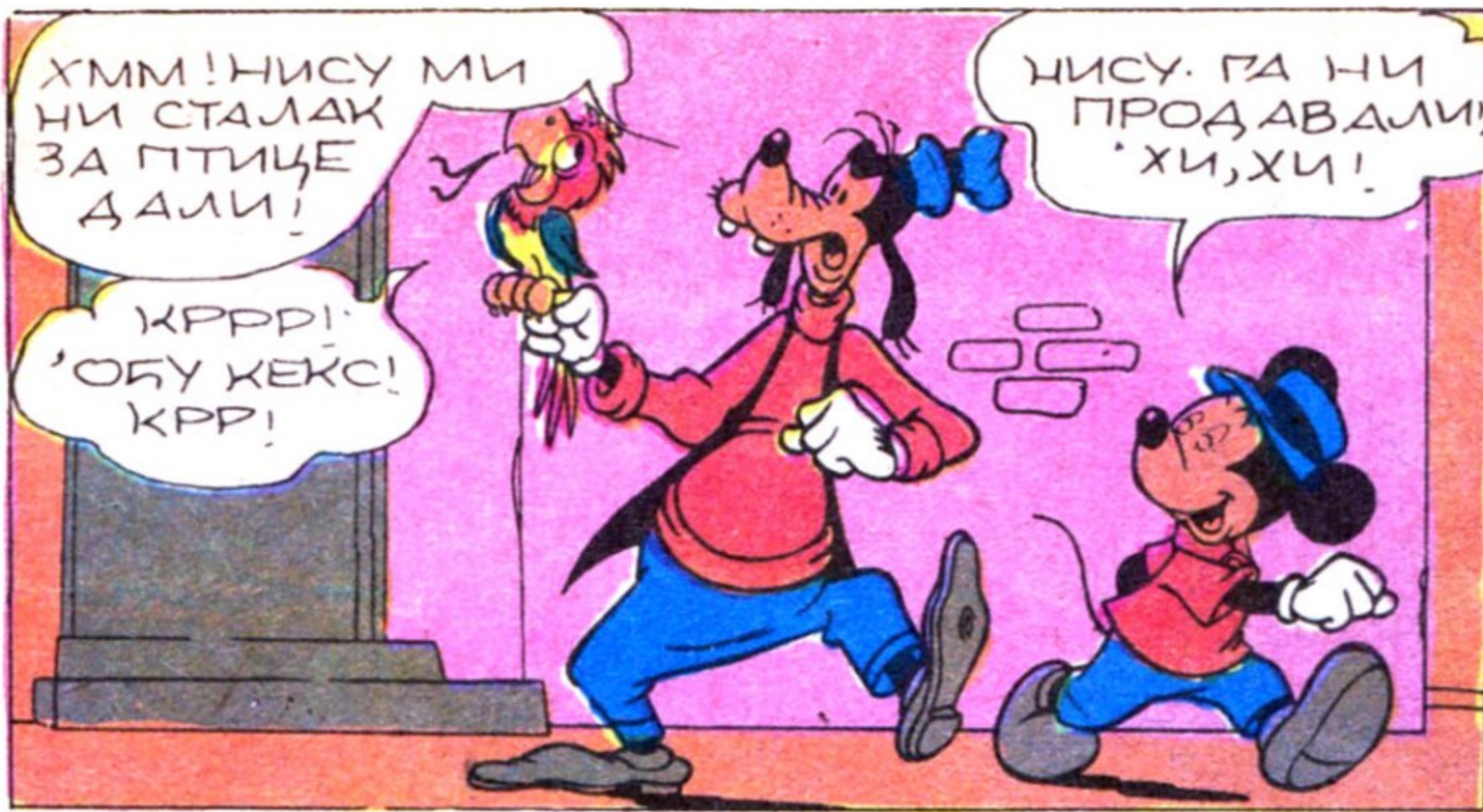
(C) Walt Disney Productions.

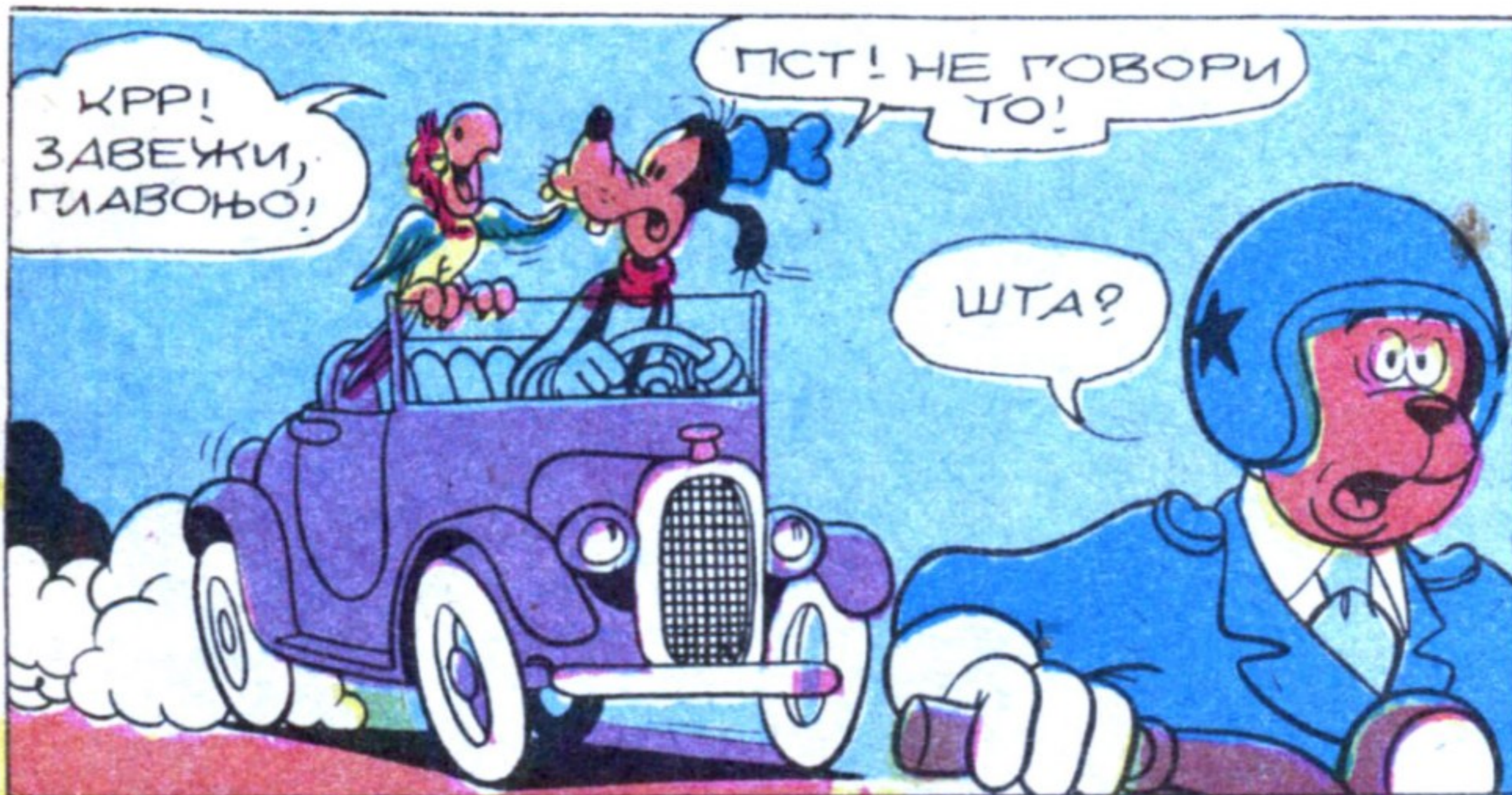
Штампа РО НИП „Нова Македонија“ — Скопље

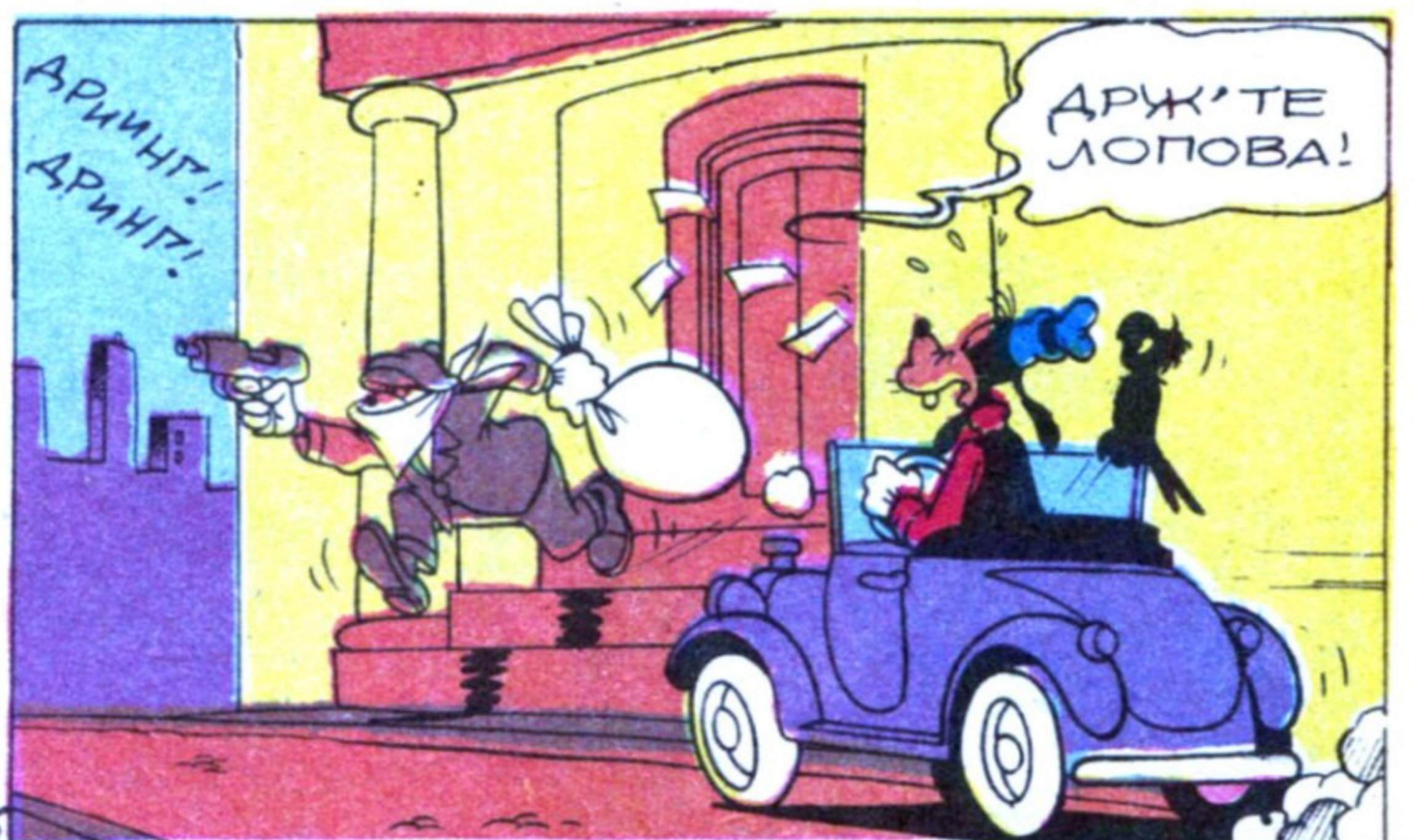
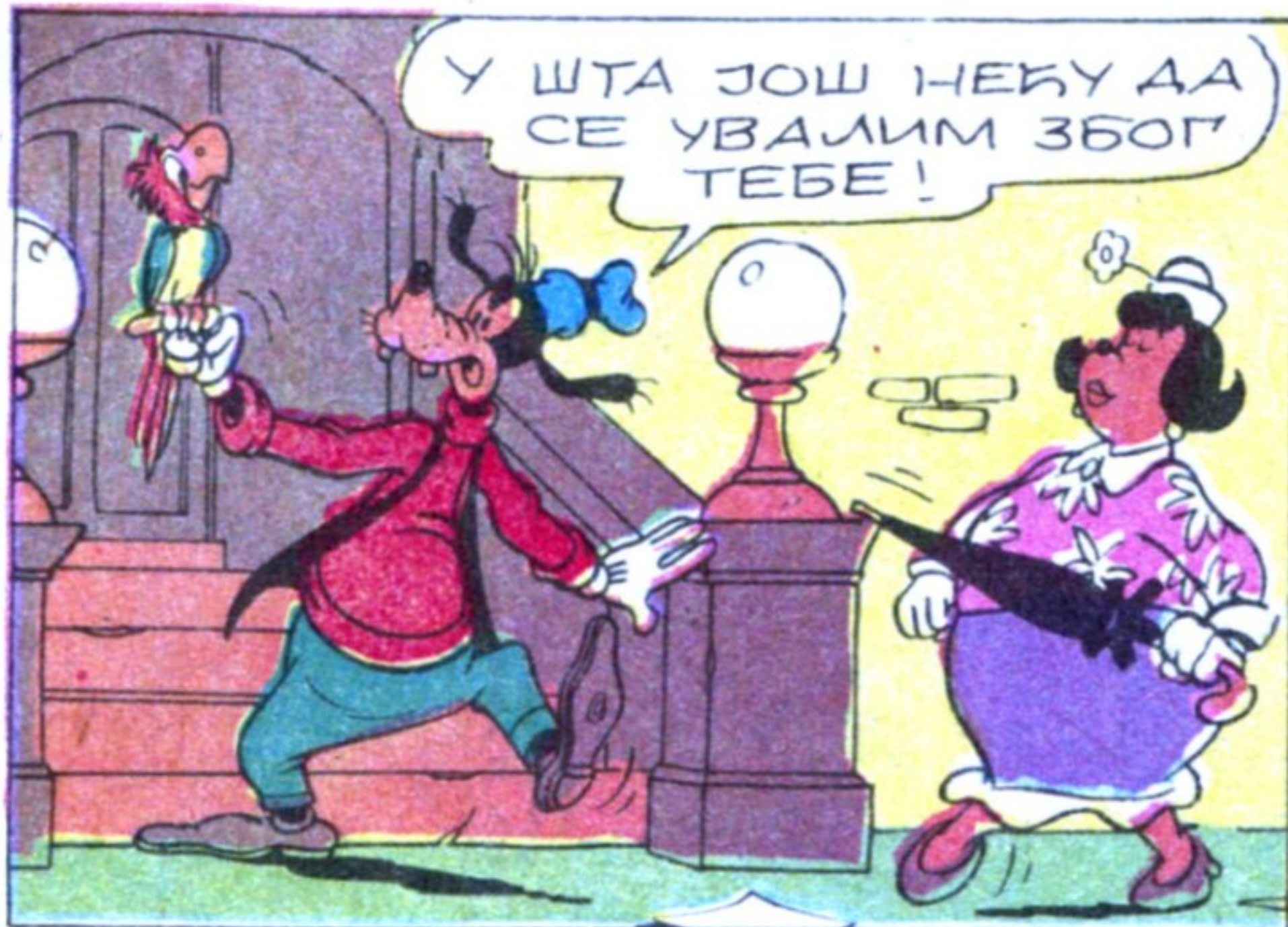
У СОСУ ЗБОГ ИАИТЕ

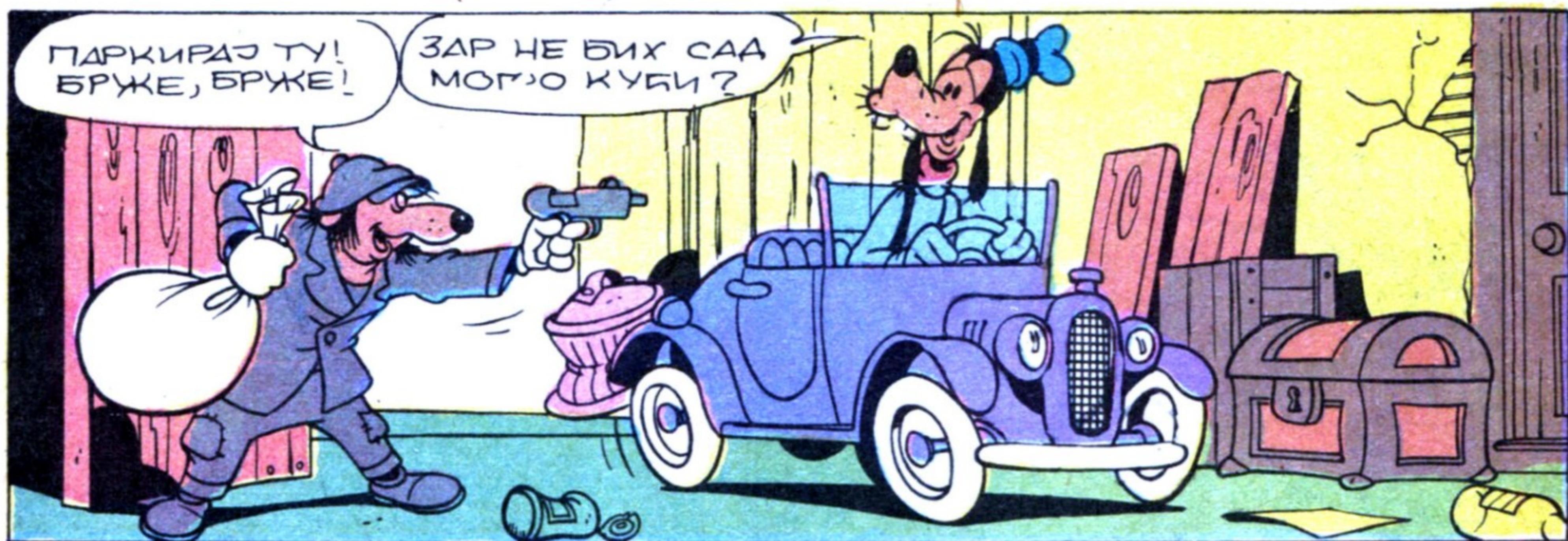
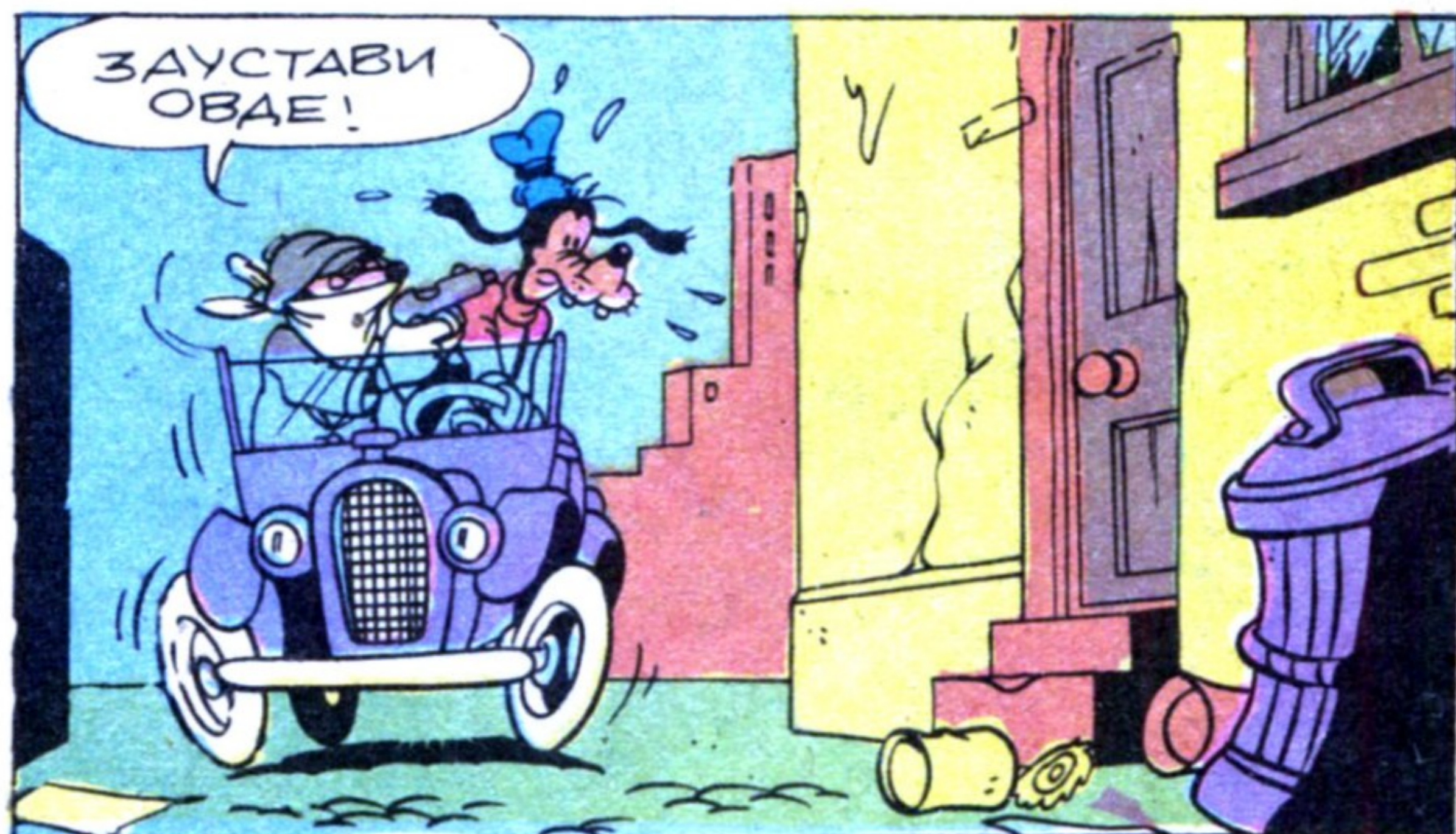

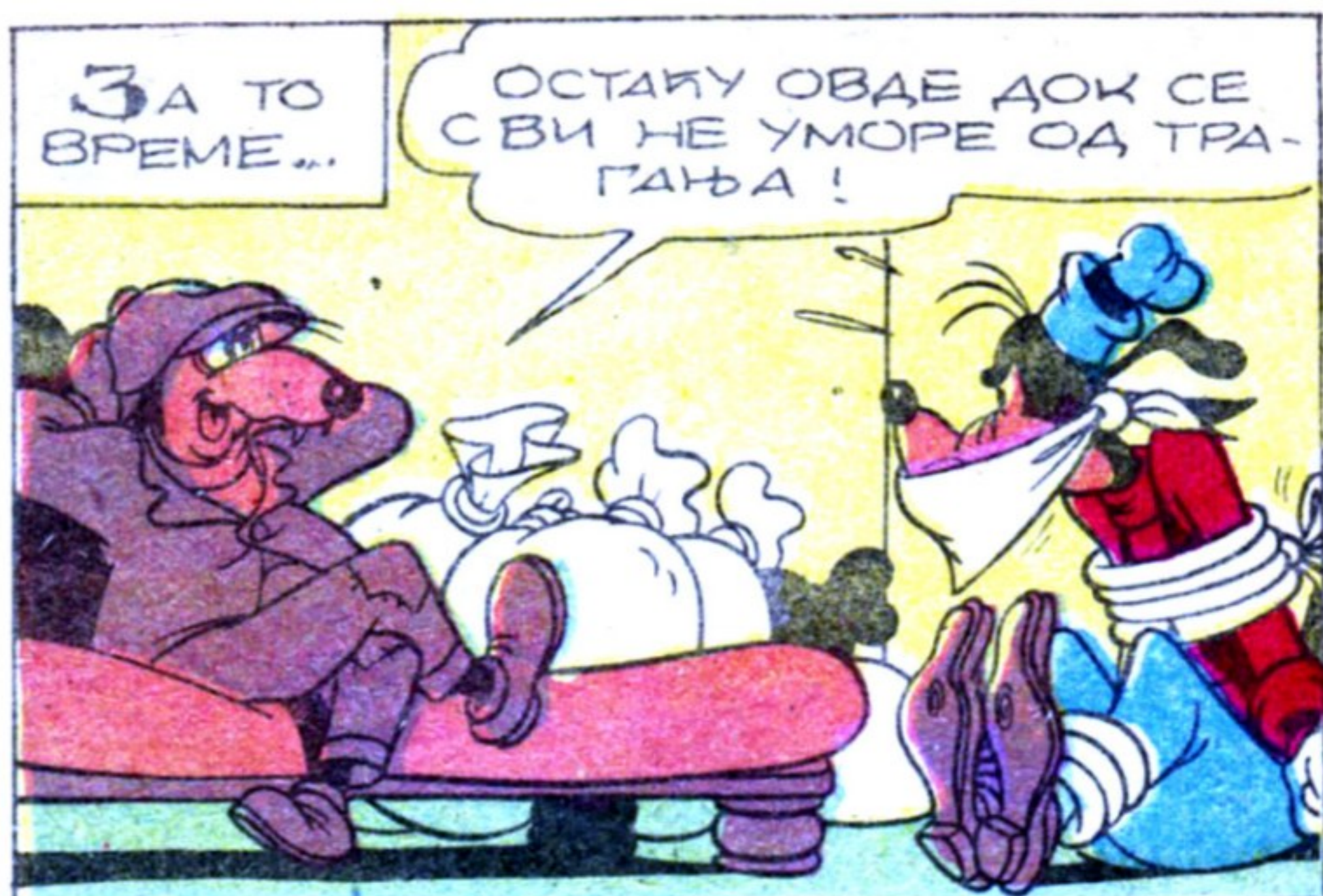

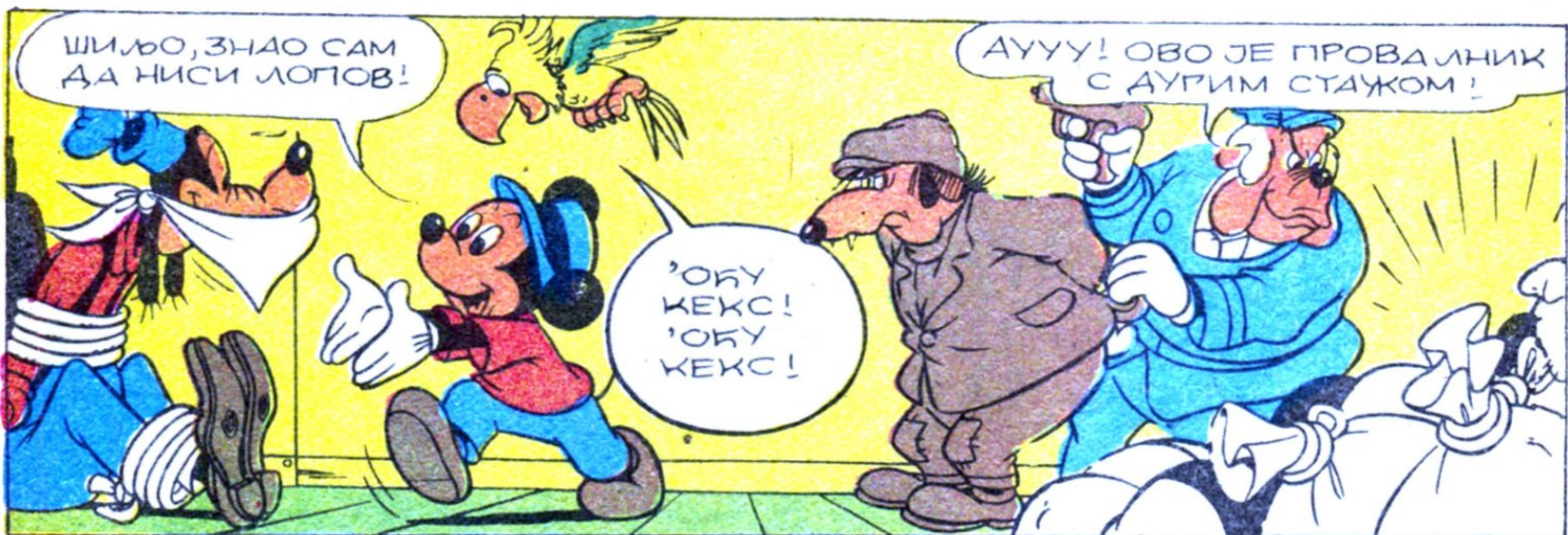
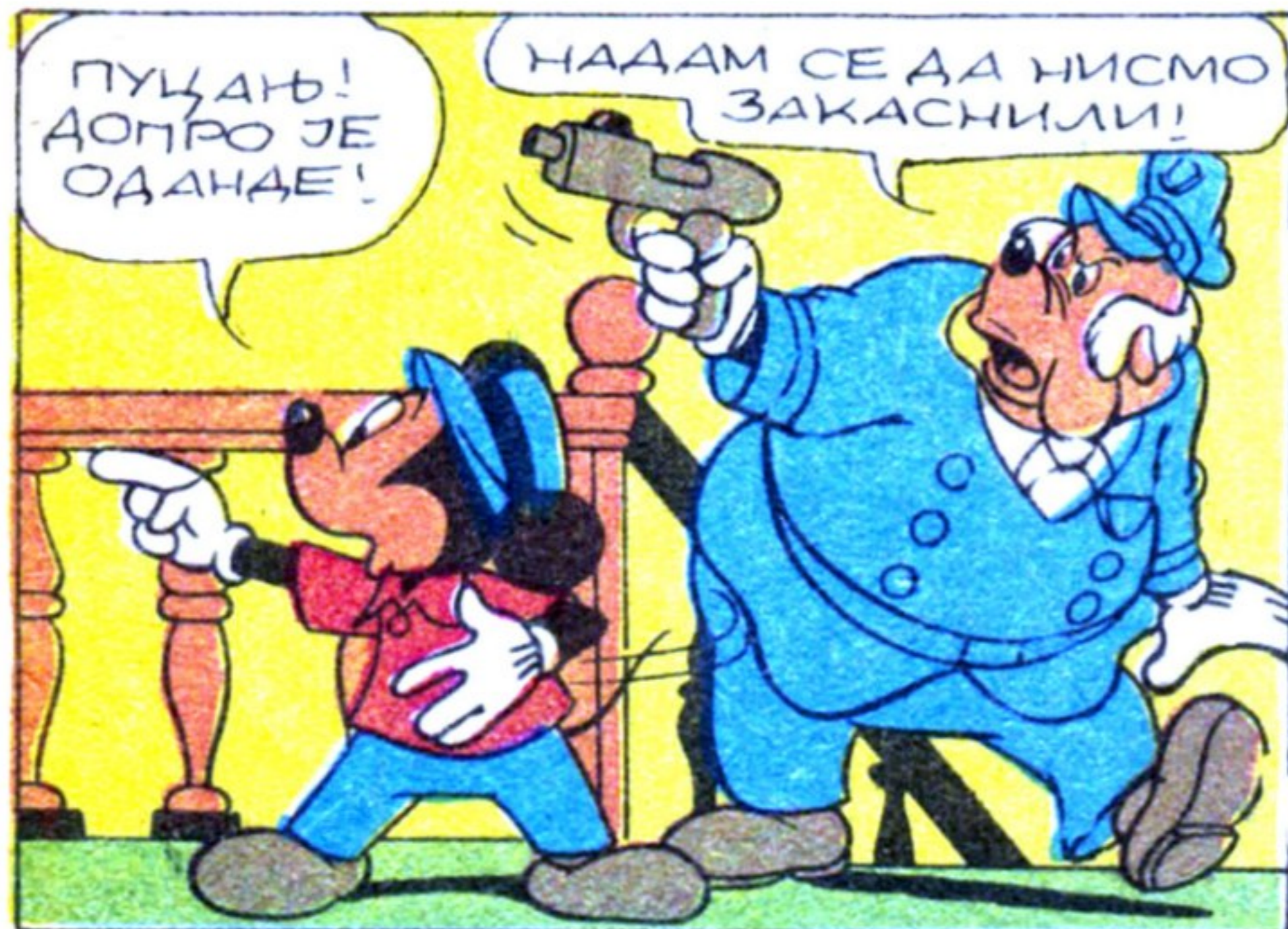

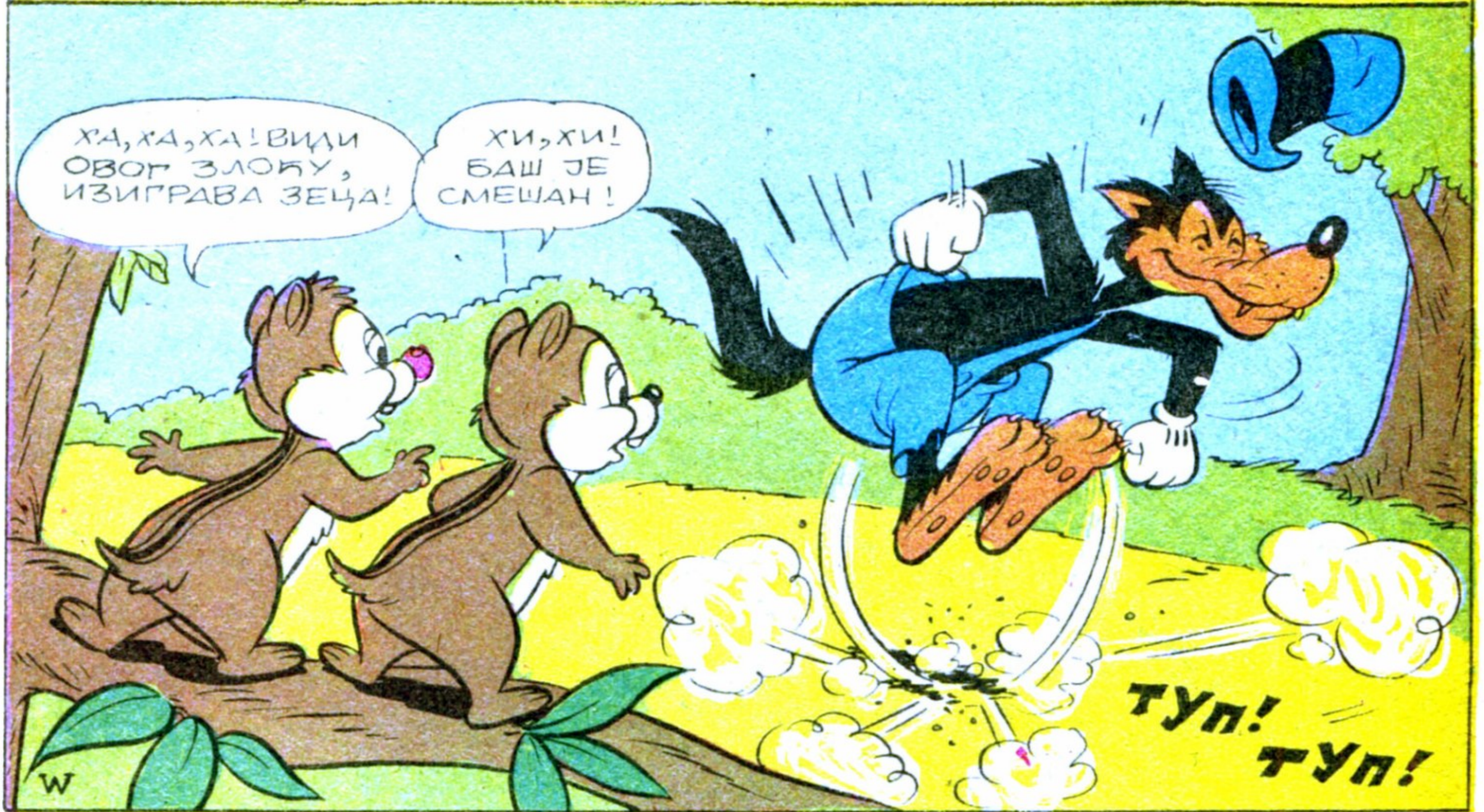
11. # 5-76067

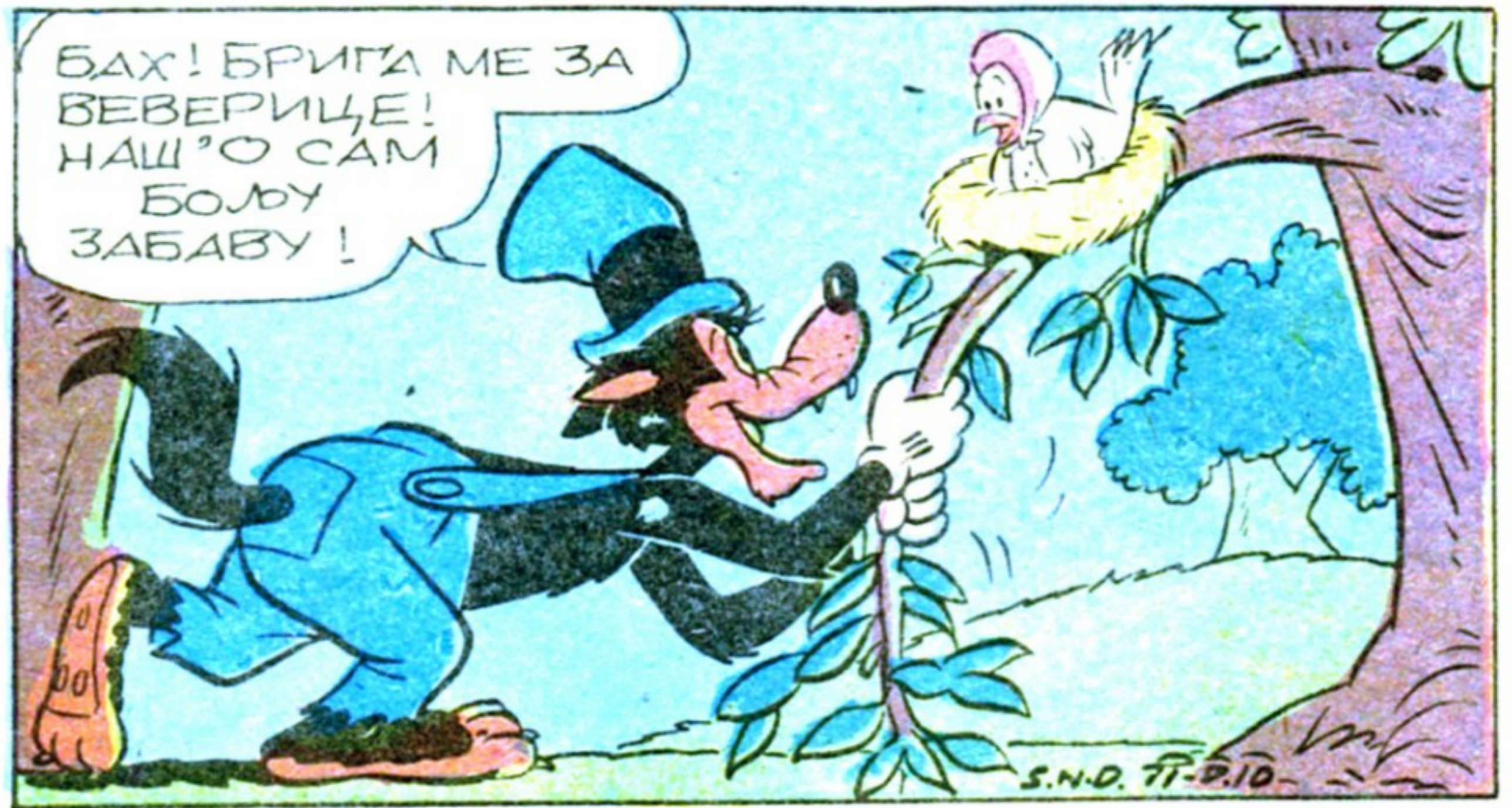

Walt Disney

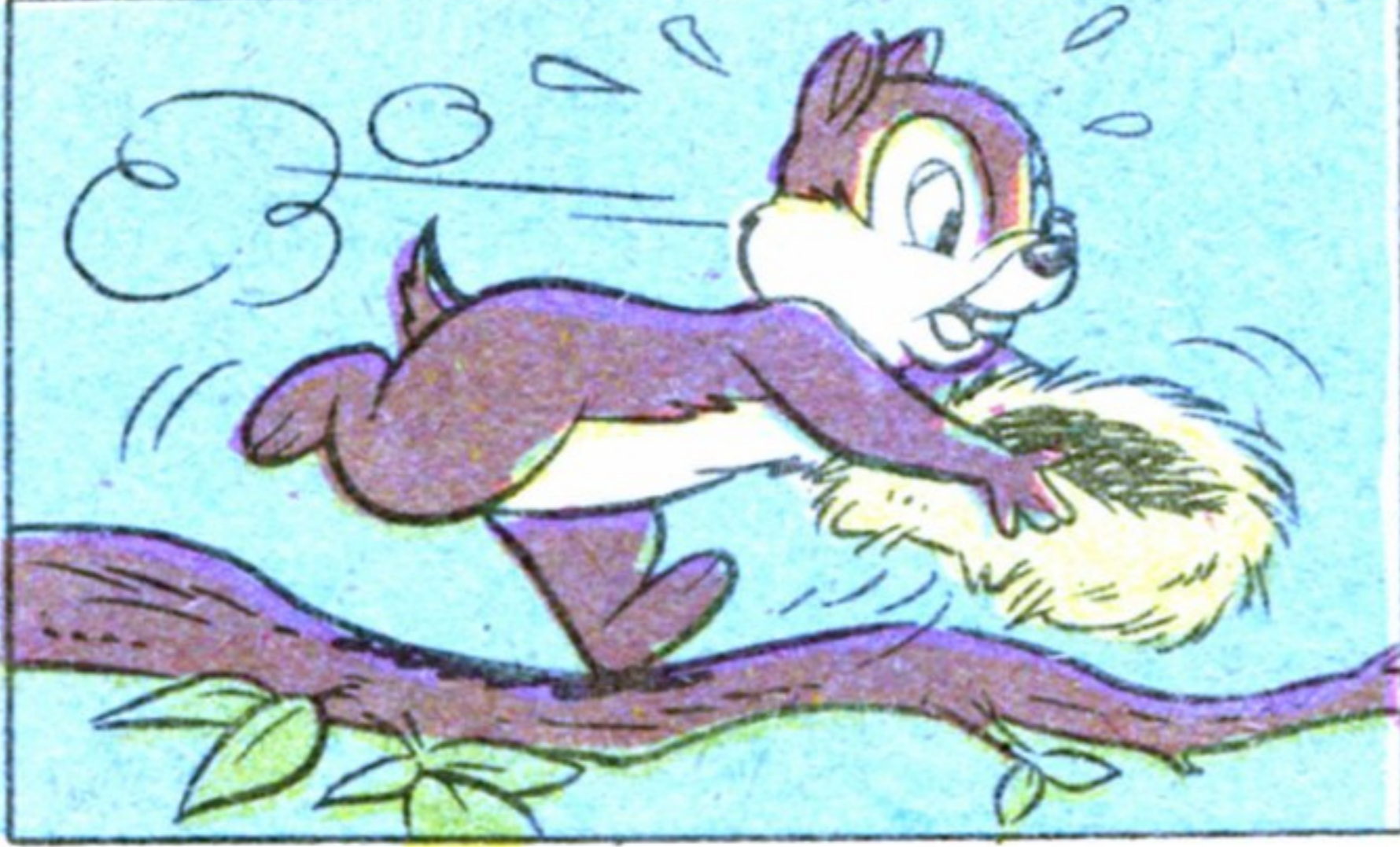
ПУПЦИ
ШАКЕ

ЗЛОБА И КАД СЛАВА

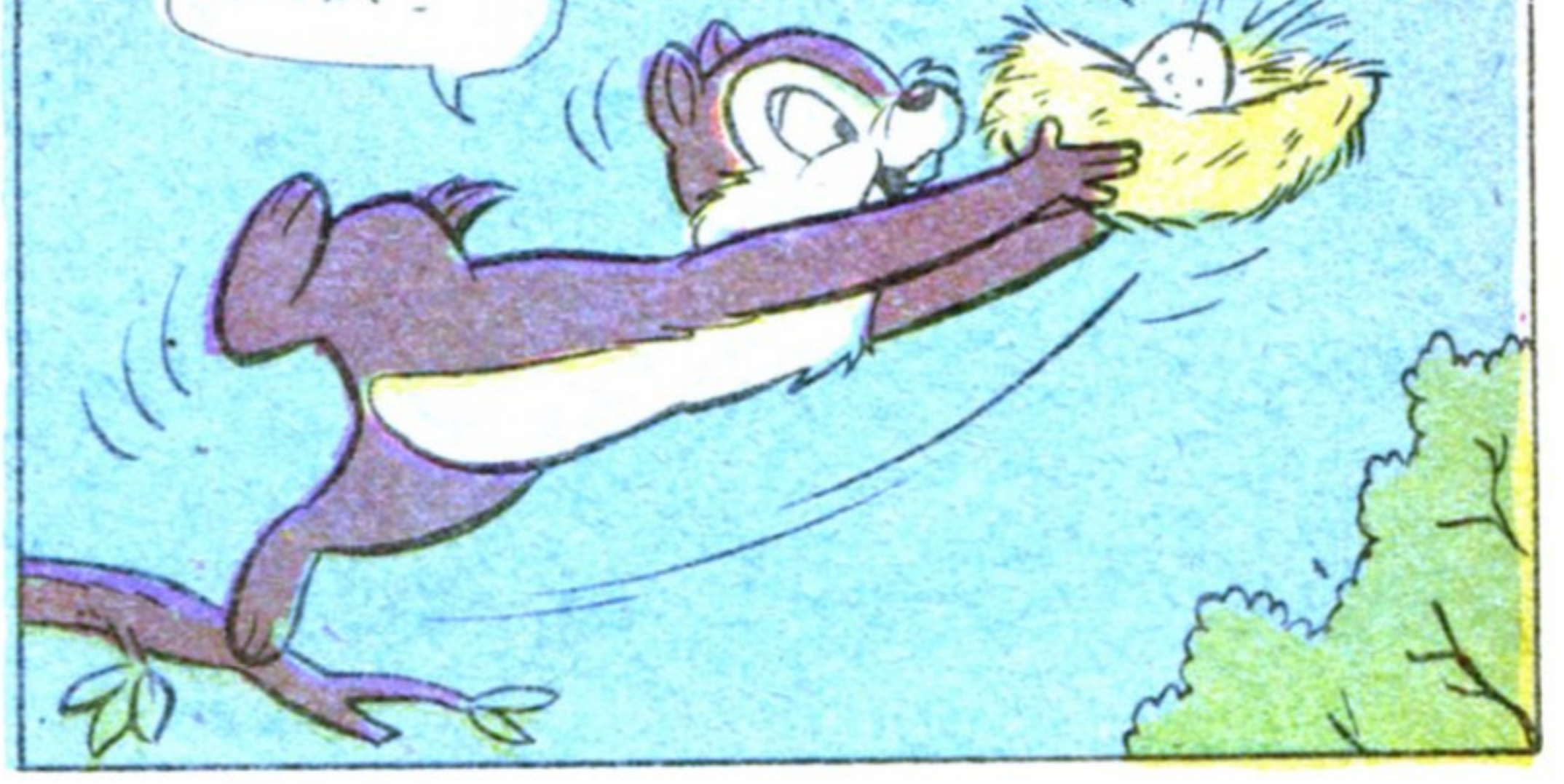

ЦИК ЈЕ РЕАГОВАО КАО МУЋА...

УХВАТИО САМ ГА!

ТУП!

ЊЕМУ ЈЕ ТО ЗАБАВА!

ДОСАЂУЈЕ СВИМА У ШУМИ!

МОРАМ НА СПАВАЊАЦ ДА БИХ ОПЕТ БИО ОРГАН ЗА ЗАБАВУ!

ААА!

ДИВНО МЕСТАШЦЕ! СОВА СОЈА ЋЕ ГАРАНТОВАНО ДА СЕ ПРОБУДИ!

333 333 3

И ЗАИСТА...

УУХ! БАШ ЈЕ НАШ'О ГДЕ ЋЕ ДА ЗАХРЧЕ!

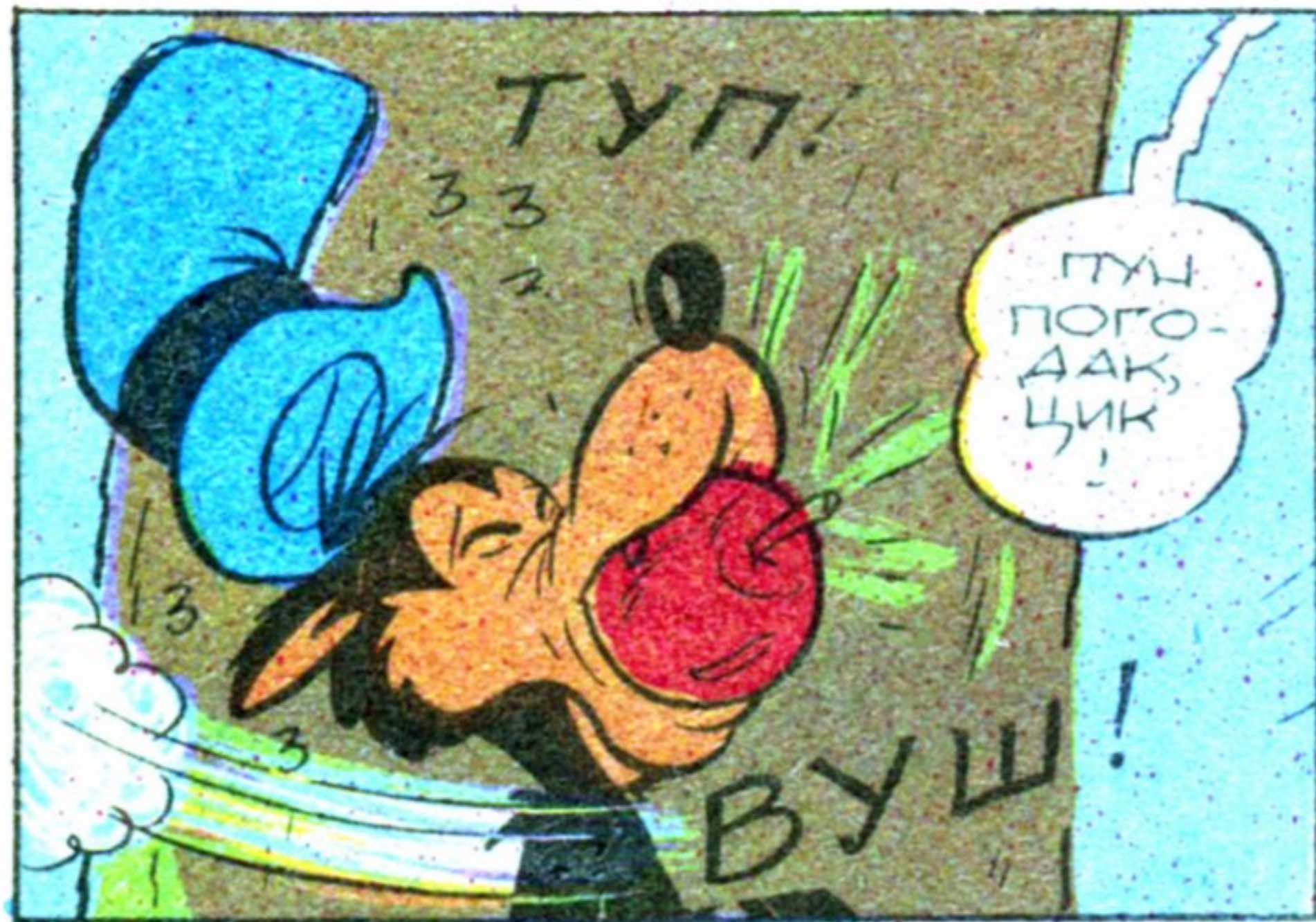
ЈЕСИ ВИДЕО? ЗЛИ ВУК ПАКОСТИ ЧАК И КАД СПАВА!

САМИ СМО КРИВИ! НИКАД НИСМО НИ ПОКУШАЛИ ДА МУ СЕ ОДУПРЕМО!

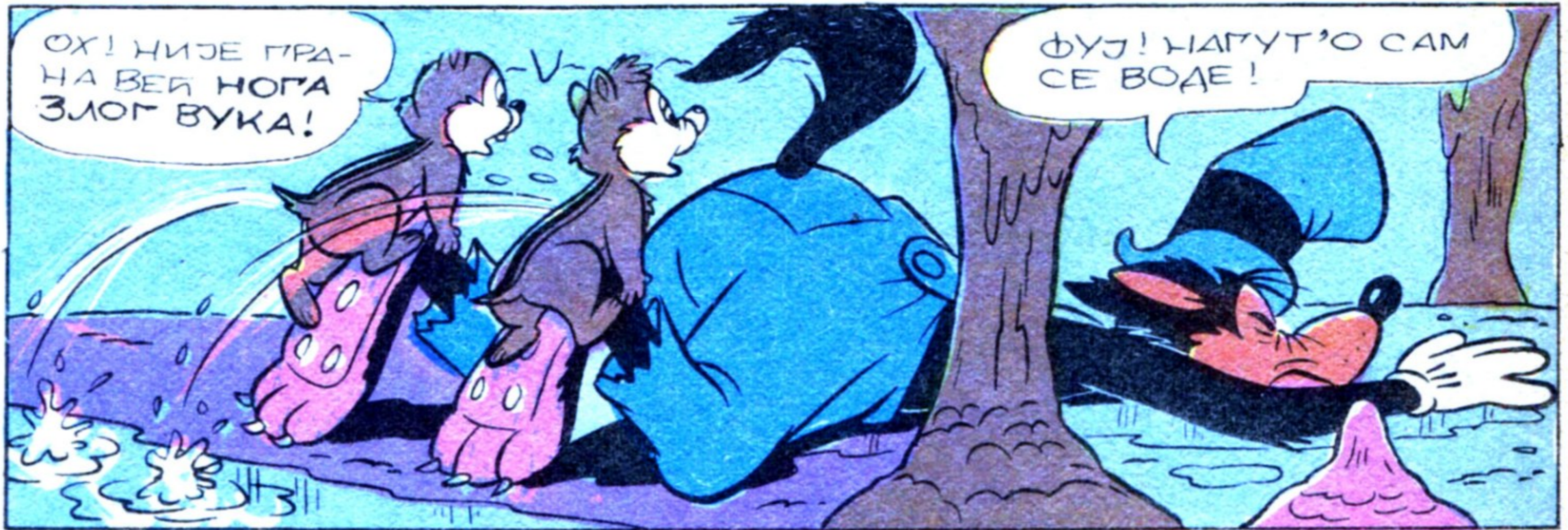
У БОЖ, ЦАК!

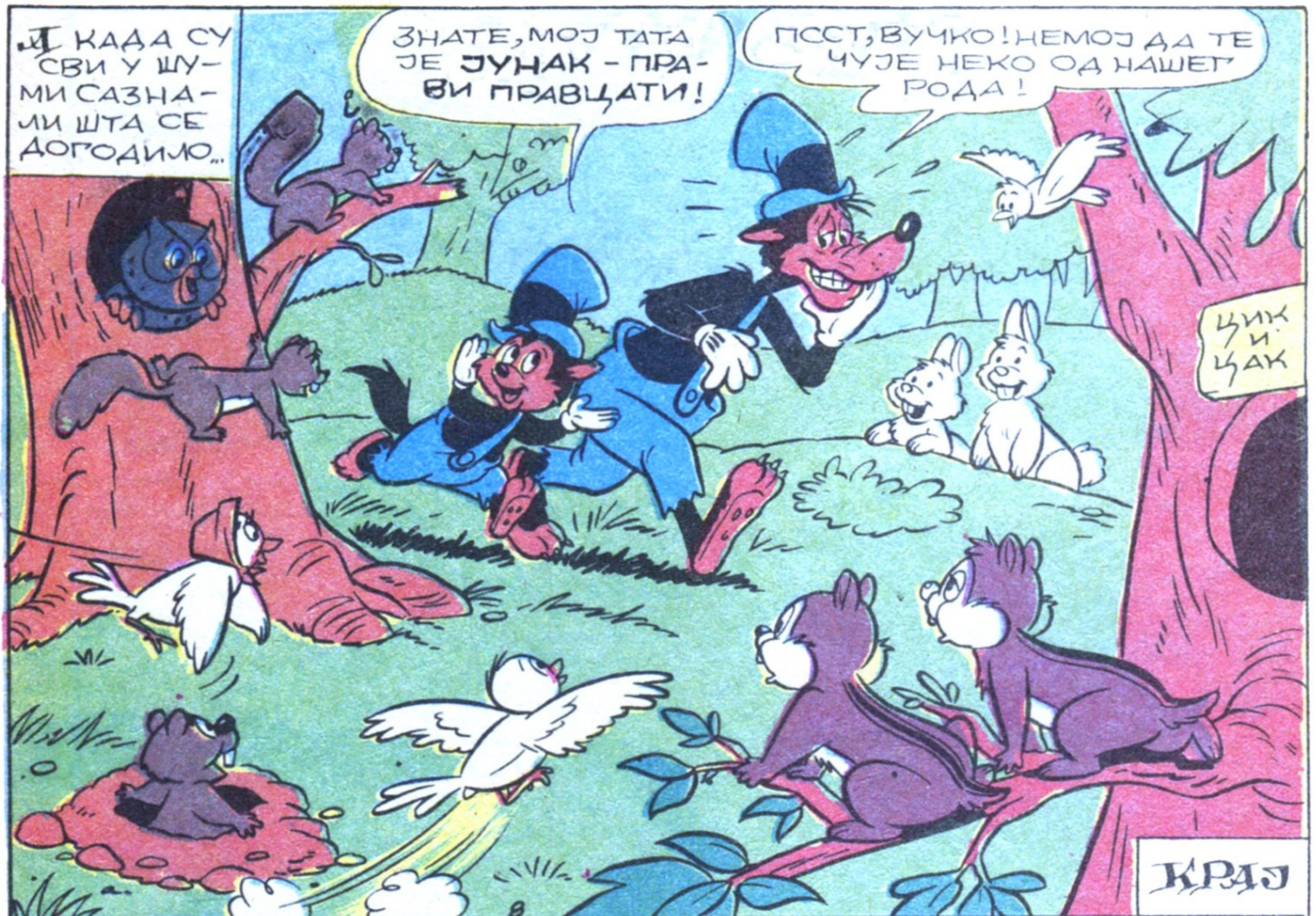
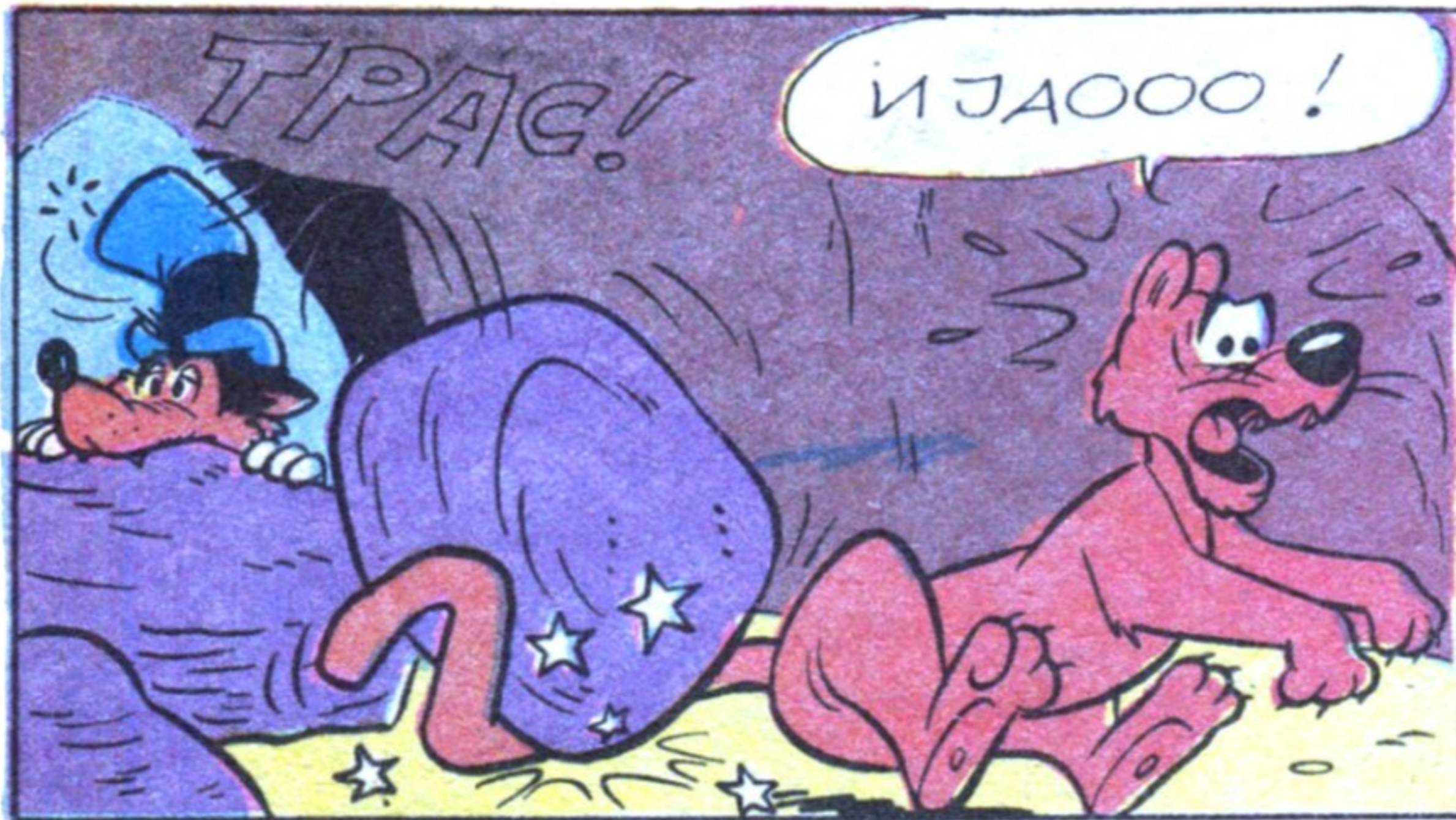
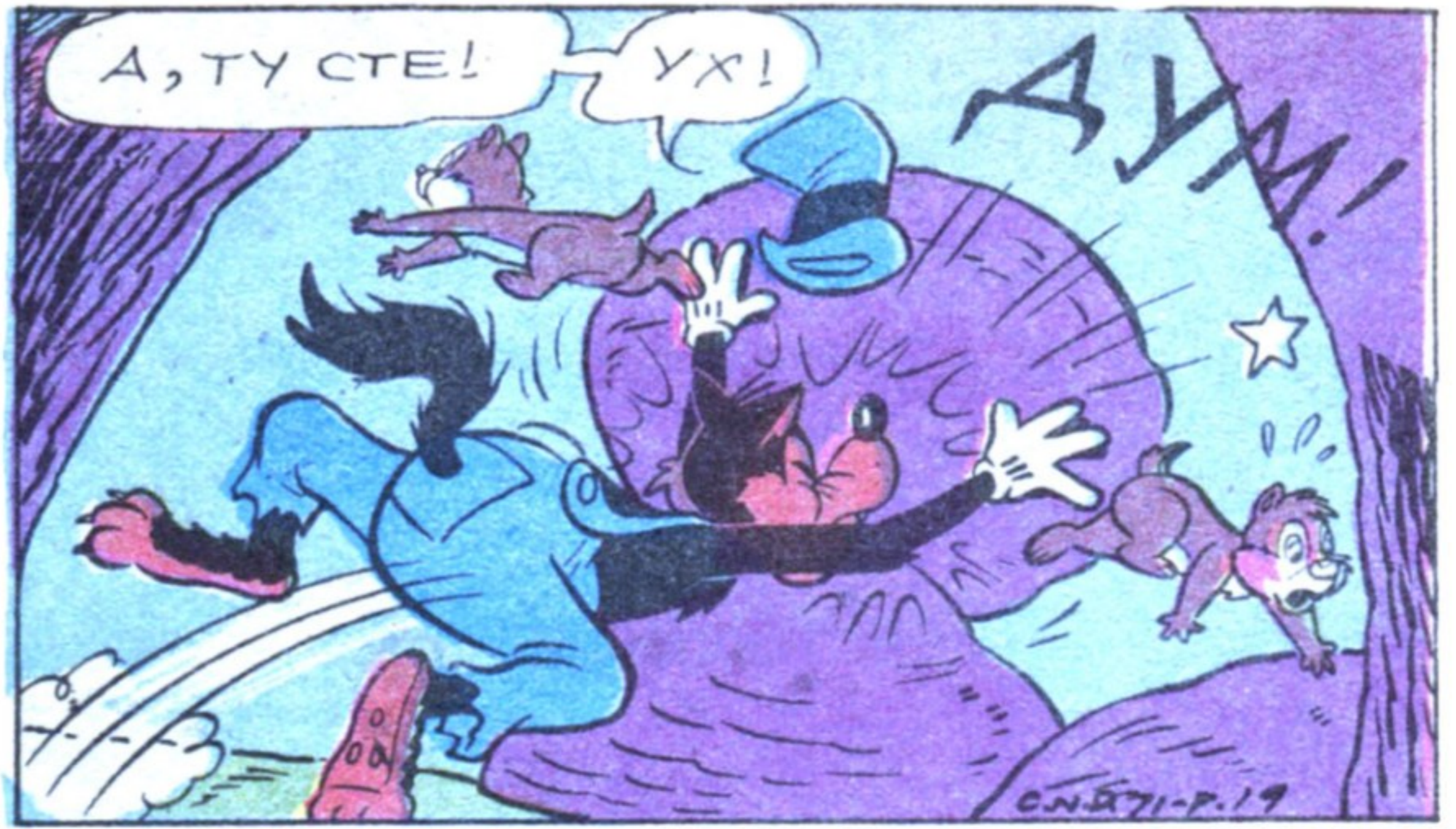

В. Ранчић: ДРУЖЕЊЕ С ЈУЛИЈОМ

Слишко и Јулија су се слагали. И, да није било суседовог пса Антонија, који је често завијао са балкона на шестом спрату, не би било никаквог разлога да се Јулија и дечак растану.

Истини за вољу, Антоније је био само једна од карика у читавом сплету околности због којих је Слишко морао да однесе Јулију далеко од надвожњака аутопута и пусти је у поље. Био је то крај њиховог једногодишњег дружења. А све је почело од скакаваца вегетаријанаца које су хтели да улове он, Бриско и Нина.

Последњег дана августа, пре годину дана, њих троје су прешли надвожњаком аутопут и спустили се у поље које се пружало према реци.

— Сигурни сте да скакавци не уједају? — запиткивала је непрестано Нина, држећи теглу са пластичним поклопцем. — Ја се плашим.

— Наравно да не уједају! — одлучно је одговорио Бриско, најстарији у групи, коме је то био крај првог школског распуста. — Учитељица нам је причала на познавању природе. — Они су само штеточине ко-

је грицкају траву и корисне биљке.

— Ето, видиш! — победоносно је наставила Нина. — Ако грицкају корисне биљке, зашто не би грицкали и мени користан мој прст? Хајде, реци?

Бриску није било сасвим јасно како да објасни своју тврдњу другарици чије му је питање звучало логично, али је био уверен да скакавци не грицкају ничије прсте, па ма колико они били корисни. И, тада се досетио: — Не грицкају, јер је учитељица рекла да не грицкају. Они су вегетаријанци!

— Шта ти је то? — изненађено је упитао Слишко.

— А зашто сте ме вас двојица спопали? — Бриско се љуто обрецнуо. — То је... Хеј, видите!

Он је изненађено застао. Пред њиховим ногама налазила се мала корњача, која је покушавала да се дочепа високе траве како би се у њој сакрила.

Бриско је ногом окренуо корњачу на леђа.

— Да је оставимо овако? — рекао је изазивајући. — Најружнија животиња на целом свету!

— А ти си најгори дечак у целој улици! — бесно је казала Нина. — Када би је оставили овако беспомоћну, знаш и сам да би угинула.

— Па шта? — упитао је Бриско злобно. Никома није потребна оваква ругоба.

— Ја ћу је однети кући — рекао је Слишко узимајући малу корњачу.

Долазак Јулије, како је Слишко назвао малу корњачу, у кућу изазвао је праву расправу између дечака и његових родитеља. Коначно, отац и мајка су попустили: „Само недељу дана“, рекли су.

После тих недељу дана никома није пало на памет како Јулију треба вратити у поље, и, тако се Јулија уселила у Слишкову собу. Спавала је у картонској кутији. Увек је имала довољно траве и лишћа купуса, келерабе, салате или першуна и није имала разога да се пожали на живот. Наравно, ако се не изузму они тренуци када је око ње облетао Антоније са шестог спрата.

Кад год је одлазио да се игра у маленом парку, једином у околини, Слишко је са собом водио и Јулију. Она се шетала између густог и оштрог жбуња маклуре, бодљикавих смрека и ниских бокора ружа.

Као по правилу, у тренуцима када је било најлепше, појављивао се Антоније. Бесно је режао, гласно лајао, копао земљу предњим ногама и њушком покушавао да преврне Јулију.

Чим би приметила Антонија, Јулија је увлачила главу у зелено-сиви оклоп и стрпљиво је чекала да се напасник удаљи.

Са Антонијем увек је стизао и његов власник.

га дана сам у школи до четири сата. Ко би се до тада о теби бринуо? Кажи..? Антоније..? Антоније би једва дочекао да те се дочепа! А онда, каже тата... — Слишко је мало оклевао пре него што је наставио — и ти треба да оснујеш породицу, да живиш у природи а не у соби и спаваш у картонској кутији. Сигурно су у праву када тако тврде.

Кад су се родитељи вратили из посете,

— Зашто тог гмизавца износиш на травњак — викао је он на Слишка. — Зар не видиш да разљути Антонија. Од безобразне дечурлије — настављао је да виче човек, одвлачећи Антонија на другу страну — више се не може на миру шетати парком!

Време је пролазило и Јулија је расла.

Стигла је зима и прошла; пролеће је озеленело травњаке. Током лета врелина је ожутела зелене површине. Септембар се нечујно приближавао.

Једне вечери, крајем августа, док су родитељи били у посети код пријатеља, Слишко је узео Јулију и изишао на терасу. Било му је тешко, али се надао да ће га Јулија разумети.

— Прекосутра полазим у школу — рекао је тихо — и мораћемо да се растанемо. Не само због школе, него и уопште, знаш. Бићу у дневном боравку, каже мама, и свако-

затекли су Слишка на тераси. Спавао је у баштенској столици. У његовом наручју дремала је Јулија.

Првог дана септембра Слишко се свечано обукао за одлазак у школу. Али, пре него што је кренуо са родитељима, отрчао је преко надвожњака са друге стране аутопута, до пољане која се пружала према реци. На истом месту, на коме су он, Нина и Бриско нашли Јулију, спустио је корњачу у траву.

— Збогом, Јулија — рекао је тихо. — Знаш, размишљао сам... Па, мислим... и ти треба да живиш у слободи.

Затим је потрчао, не осврћући се према месту на коме је остала Јулија.

Боцкало га је нешто у очима, али је родитељима, који су га нестрпљиво очекивали да крену с њим у школу, рекао да му је ветар нанео неку трунчицу у оба ока.

На великим међународним такмичењима, као што су Првенство света, Европе или Олимпијске игре, играчи добијају бројеве по редоследу којим их је пријавио њихов савез — од 1 до 22.

ЈУГОСЛАВИЈА НА ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА

Само годину дана после оснивања Фудбалског савеза Југославије (1919.), наша земља је учествовала на Олимпијским играма у Анверсу (Белгија) и поражена је у првом колу од Чехословачке са 7:0.

Истим резултатом изгубили смо и четри године касније у Паризу у првом колу од репрезентације Уругваја.

Нисмо отишли даље од првог кола ни у Амстердаму 1928. године: победила нас је Португалија са 2:1.

После II светског рата имали смо далеко више успеха:

1948. у Лондону сребрна медаља (у финалу Шведска 1:3)

1952. у Хелсинкију други (у финалу Мађарска 0:2)

1956. у Мелбурну по трећи пут „сребрни“ (СССР 0:1)

1960. у Риму коначно олимпијски шампиони (Данска 3:1)

„МАЛДА ШКОЛА ФУДБАЛА“

Свако ометање противничког играча на недозвољен начин кажњава се „фаулом“. У случају грубог старта, неспортског понашања на терену, одговорача игре или сличног, судија може интерно опоменути играча, казнити га јавном опоменом или искључити из игре. Јавна опомена означава се показивањем играчу „жутог картона“, а искључење из игре показивањем „црвеног картона“.

Играч је јавно опоменуто
— судија му показује
жути картон.

Помоћне судије рекламирају аут, оф-сајд или прекршај који су уочили махањем заставице што је знак главном судији да прекине игру.

Замена играча током игре врши се тако што у прекиду, због аута, корнера, фаула или сличног, руководство тима подиже картоне са исписаним бројевима играча који напуштају, односно улазе у игру.

У случају теже повреде, играч може бити замењен.

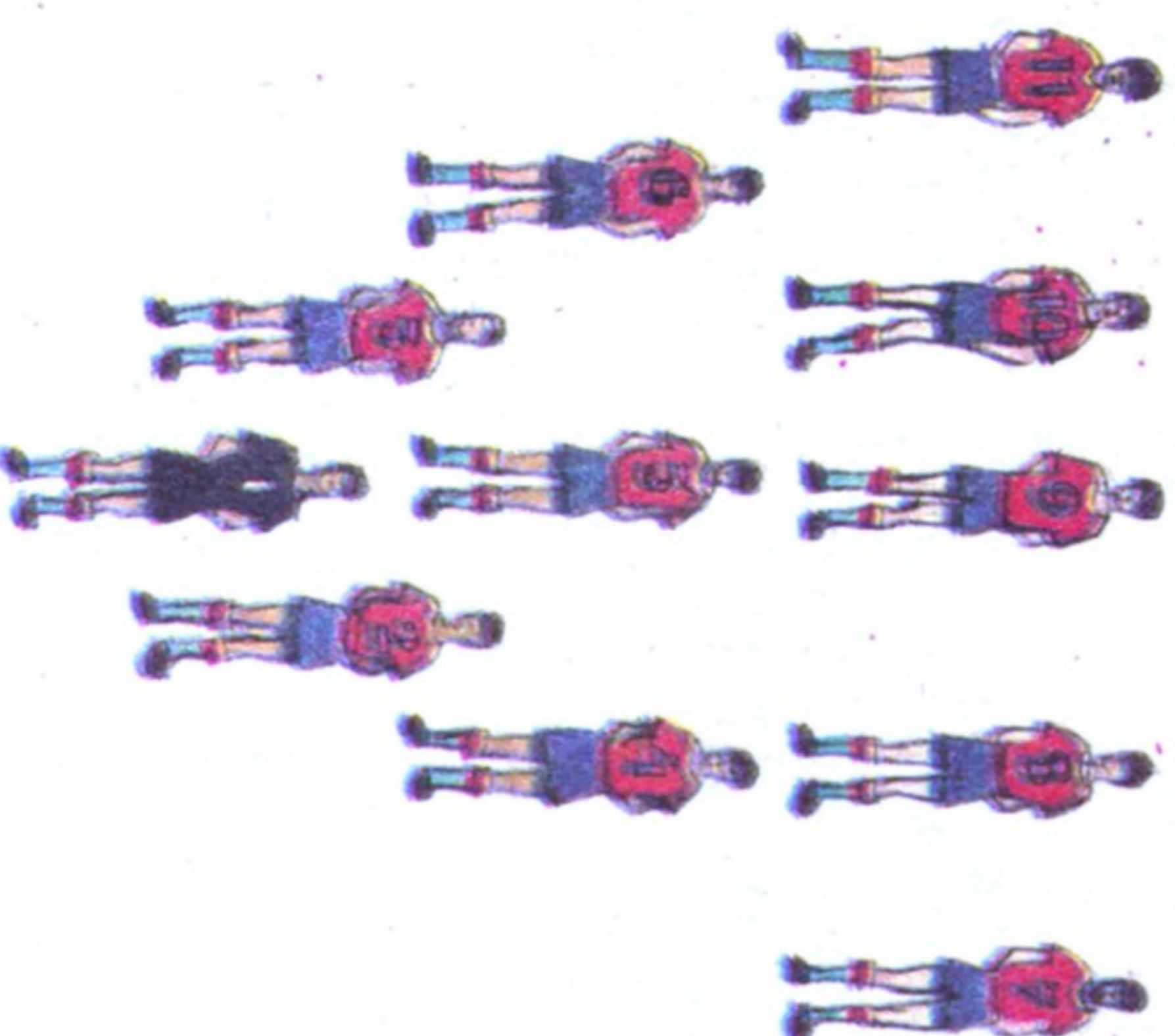
ИГРАЛИШТЕ

Дужина фудбалског игралишта креће се од 95 до 120 метара с тим што за међународна такмичења не сме бити краће од 100 и дуже од 110 метара. Ширина је од 64 до 75 метара.

КРИЛА су обележена бројевима 7 (десно) и 11 (лево) и крећу се уз ивицу игралишта.

ПОЛУТКЕ носе бројеве 8 (десна) и 10 (лева) и налазе се у навалном реду полуплево и полудесно од центра.

ЦЕНТАРФОР има број 9 и обично је најистуренији у нападачком реду тима.

У неким земљама источне Европе бројеви у одбрани су нешто другачији: десни бек има број 2, центархалф 3, леви бек 4, десни халф 5 и леви халф 6.

Резервни играчи носе бројеве од 12 до 16.

од пластике или неког другог погодног материјала како би се заштитила подколеница.

Опремену чине спортске гаћице и дрес на којима је број обавезан (на гаћицама спреда а на дресу позади). Бројеви морају бити у таквој боји да су видљиви без обзира на боју дреса или гаћа. Уколико је дрес пругаст, онда број на леђима мора бити црн на белој квадратној подлози.

Голмани још могу имати штитнике за колена, рукавице на рукама и капе на глави.

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ И УЛОГА ИГРАЧА

Сваки тим сачињава 11 играча који су обележени бројевима од 1 (голман) до 11 (лево крило).

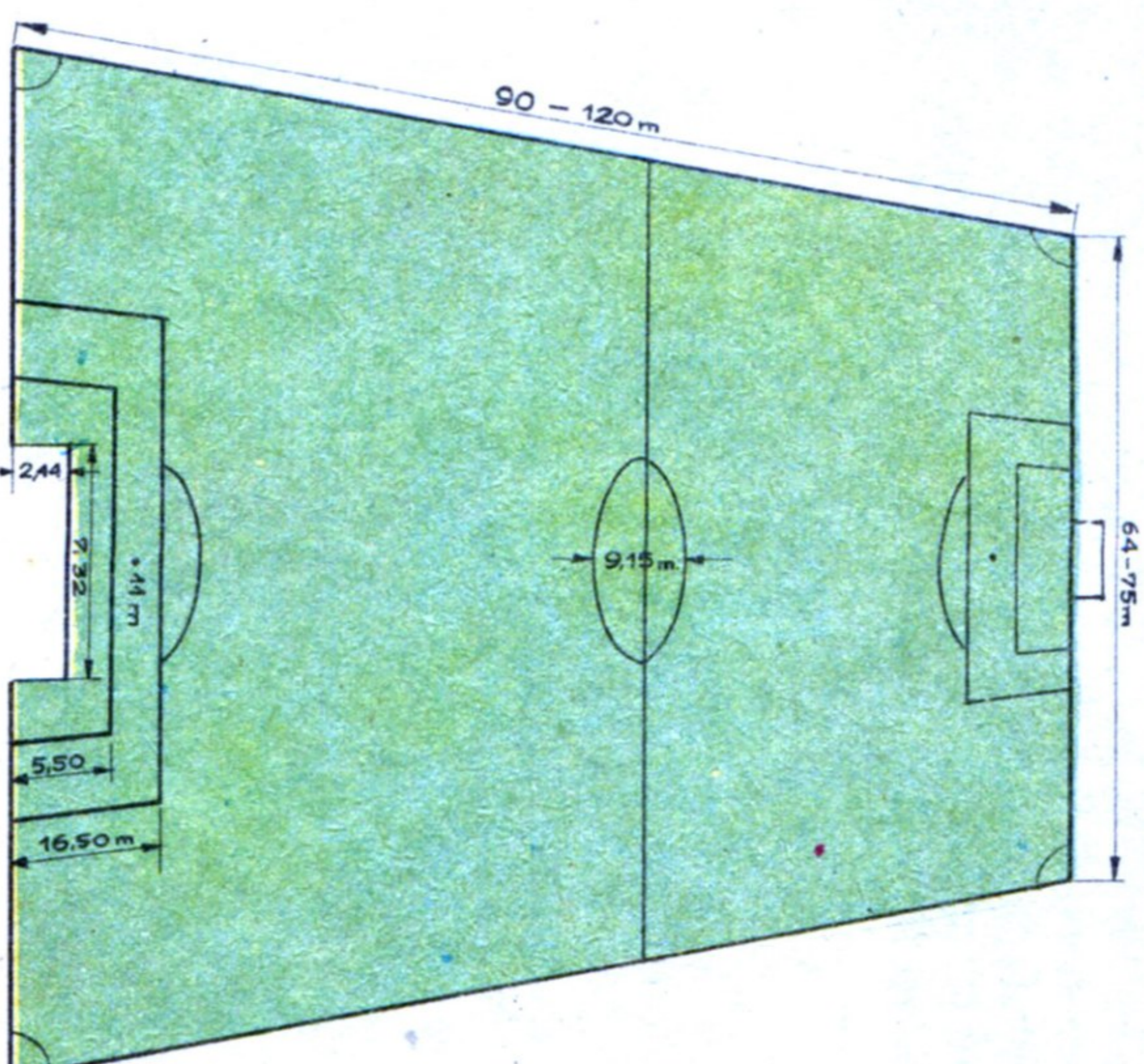
ГОЛМАН једини има право да ухвати или одбје пошту руком унутар простора од 16 метара. Он мора имати дрес који се јасно разликује од осталих играча на терену.

БЕКОВИ су обележени бројевима 2 (десни) и 3 (леви) и чине последњи одбрамбени ред пред својим голем.

ЦЕНТАРХАЛФ носи број 5 и налази се на средини свог дела терена.

ХАЛФОВИ носе бројеве 4 (десни) и 6 (леви) и углавном се крећу средином терена.

Правило је да се игралиште поставља у правцу север-југ како би се, што је више могуће, избегао утицај сунца на игру. Читаво игралиште омеђено је белом линијом која је са стране „аут“ а иза гола — „гол-аут“. По средини је такође повучена линија и, пре почетка утакмице, сваки тим мора бити на својој половини. Круг на Центру је пречника 9,15 метара.

Испред гола се налази голмански простор дужине 5,5 метара, а казнени простор се обележава на даљини од 16,50 метара. Коначно, на 11 метара по средини гола је „бела тачка“, место са којег се изводи казнени ударац такозвани „једанаестерац“ или, како је у нас одомаћено, „пенал“.

Вероватно да многе, нарочито оне млађе, збуњује одсечак круга који се налази на рубу „шеснаестерца“. То је, у ствари, део круга чији је центар „бела тачка“. Он је пречника 9,15 метара и служи зато да се, приликом извођења „једанаестерца“ није дан противнички играч не сме налазити унутар њега.

ГОЛ

Фудбалски гол дуг је, између статива, 7,32 метара, а висина му је, од „гол-линије“ до пречке 2,44 метара. Стативе су округле, направљене од дрвета, обојене белом бојом (изузев када је терен покривен снегом, онда су штрафтасте црно-беле), а пречник им је 10 центиметара.

На голу су обавезне и мреже (уведене у Енглеској 1891. године). Оне су затегнуте на пречки и стативама тако да лопта не може да уђе са стране у гол. Осим тога, промер мреже мора бити мањи од лопте како она не би могла да изађе из ње.

ЛОПТА

Лопта је састављена из два дела: унутрашњег — гуменог и спољног од коже. Обим јој не сме бити мањи од 68 ни већи од 71 центиметар. Маса лопте се креће од 396 до 453 грама.

Прва лопта данашњег облика, популарна „буба-мара“ израђена је у Аргентини 1932. године. И данас се аргентинска кожа сматра најквалитетнијом и најбољом за прављење лопти. Кожа је говеђа, а на њен квалитет утиче како раса говеда тако и поднебље у којем она живи па и храна коју узимају.

Најквалитетније лопте у Европи израђују се у СР Немачкој, Енглеској и Југославији.

Добра лопта мора имати боју која се не скида, бити толико отпорна на влагу да не мења тежину када се утакмица игра по киши и бити отпорна на најјаче ударце како не би мењала облик и обим.

ОПРЕМА

Сваки играч има на ногама посебне ципеле од коже са крампонима на фону како би се избегло клизање. Поред тога, на ногама има доколенице, а испод њих штитнике

Стајино Свезнање

**Како казаљка компаса
увек показује исти пра-
вац?**

**Душко Тишма
Осијек**

Компас или бусола је справа за оријентацију чији је главни део магнетска игла која показује стране света. Компас је мали магнет, а наша планета Земља велики. Велики магнет увек привлачи мањи, па тако и Земљин северни пол привлачи мали магнет на врху казаљке компаса. Међутим, Земљин северни магнетски пол налази се у близини јужног географског пола, а јужни магнетски пол недалеко од северног географског пола. Зато се један врх казаљке у компасу

пловству, ваздухопловству, на путовањима кроз непознате крајеве, у науци итд.

* * *

**Зашто се добија морска
болест?**

**Вера Драшко
Чапљина**

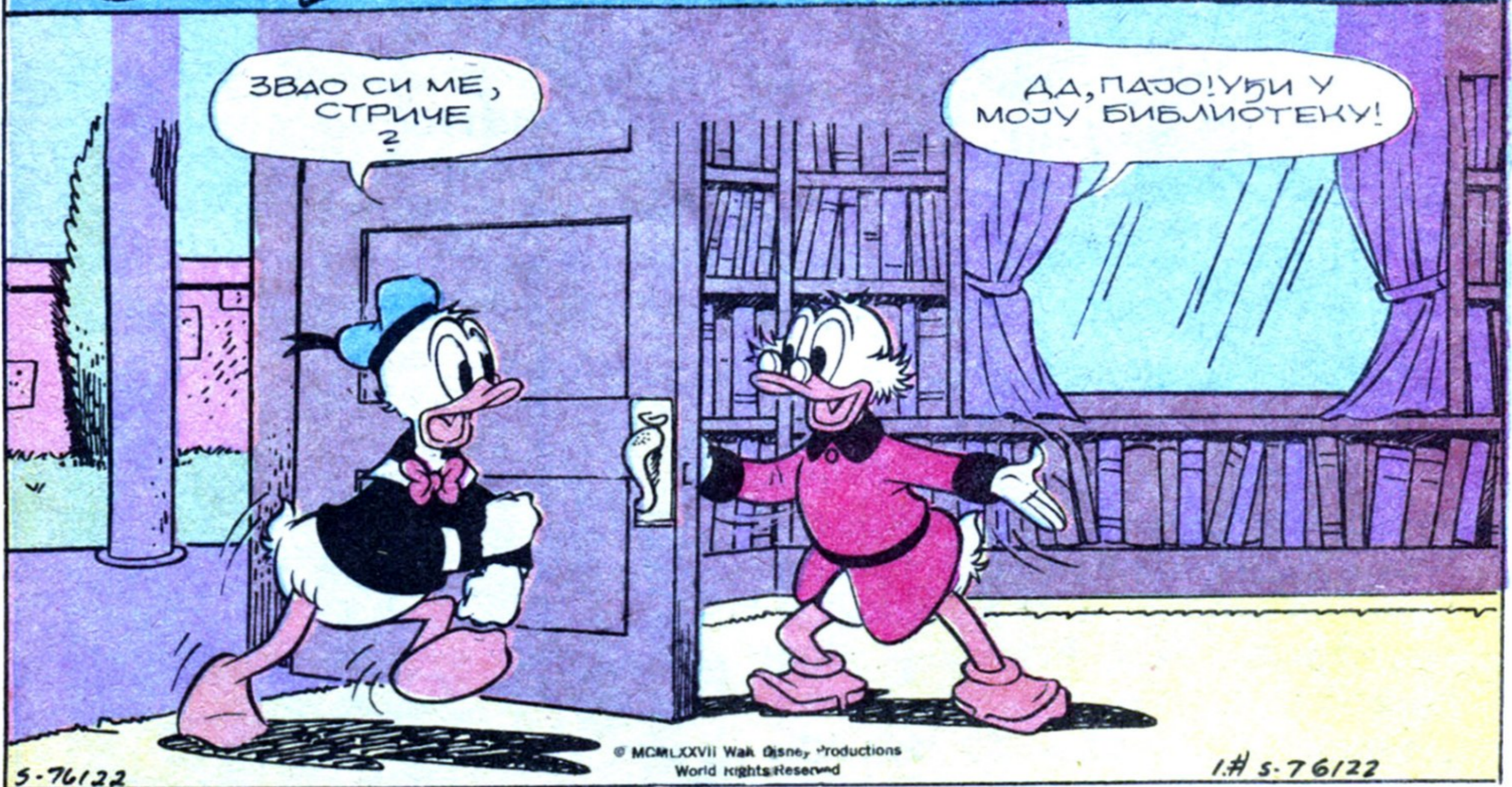
У нашем уху налази се један мајушни орган који омогућава да одржавамо равнотежу, односно да стојимо усправно. На броду који се дуже време љуља на таласима, тај орган се замори. Тада човек осети вртоглавицу и му-

ку — што значи да је добио морску болест.

На ово обољење не утиче само надраживање нашег центра за равнотежу, већ и нелагодност у стомаку због љуљања и узбуђења које нас обузима што се налазимо у бури. Морска болест је веома непријатна ако дуже траје. Човек не може ни да једе ни да спава. Против морске болести постоји лек (пилуле).

Паја Паулак:

У КЊИГОМАНИЈИ

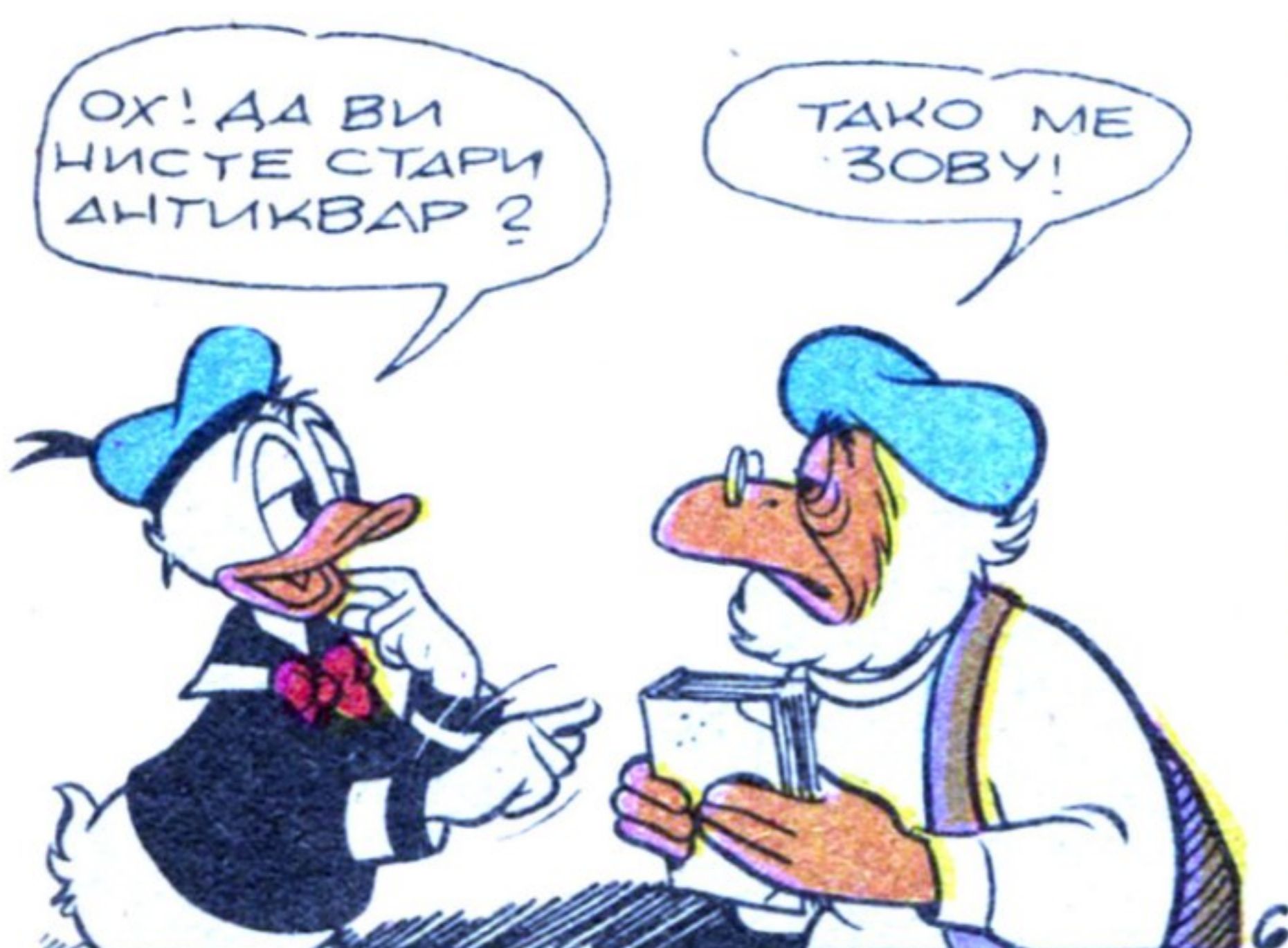

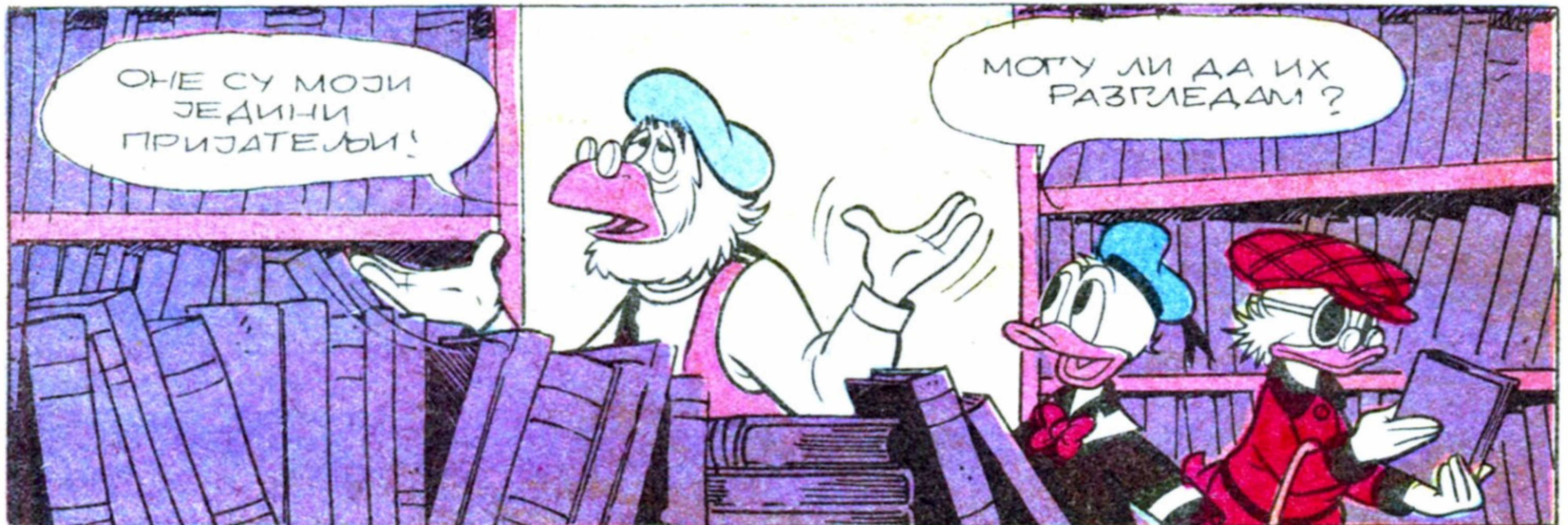

НЕКОЛИКО ЧАСОВА КАСНИЈЕ...

СВАКУ КЊИГУ САМ ПОГЛЕДАО! ОНЕ КОЈУ ТРАЖИМО НЕМА!

НАСТАВИЋЕМО С ТРАГАЊЕМ ЧА НЕКОМ ДРУГОМ МЕСТУ!

МЕНЕ ЈЕ ОВО ИЗМОЖДИЛО!

УШТЕДЕЛИ СУ МИ ТРУД!

ИДЕМО НЕШТО ДА ПОЈЕДЕМО И ПОПИЈЕМО!

ТО ЈЕ ГУБЉЕЊЕ ВРЕМЕНА!

ХВАЛА ШТО СТЕ НАМ ДОЗВОЛИЛИ ДА КОПАМО ПО ОВИМ ВАШИМ КЊИГАМА!

ЖИВОТ ЈЕ СТАЛНО ТРАГАЊЕ!

А, ШТА ВИ ТО ЧИТАТЕ?

СТАРУ КЊИГУ О МУДРОСТИ! ЗОВЕ СЕ "НОВАЦ, ЈЕ СРЕКА"!

ЈУХУУ!

ПА, ЊУ ТРАЖИМО!

ТРИ САТА ГУТАМ ОВУ ПРАШИНЧИНУ ЗБОГ ТЕ КЊИГЕ, А ВИ ЈЕ ДРЖИТЕ У РУЦИ!

НЕ ВИЧИТЕ!

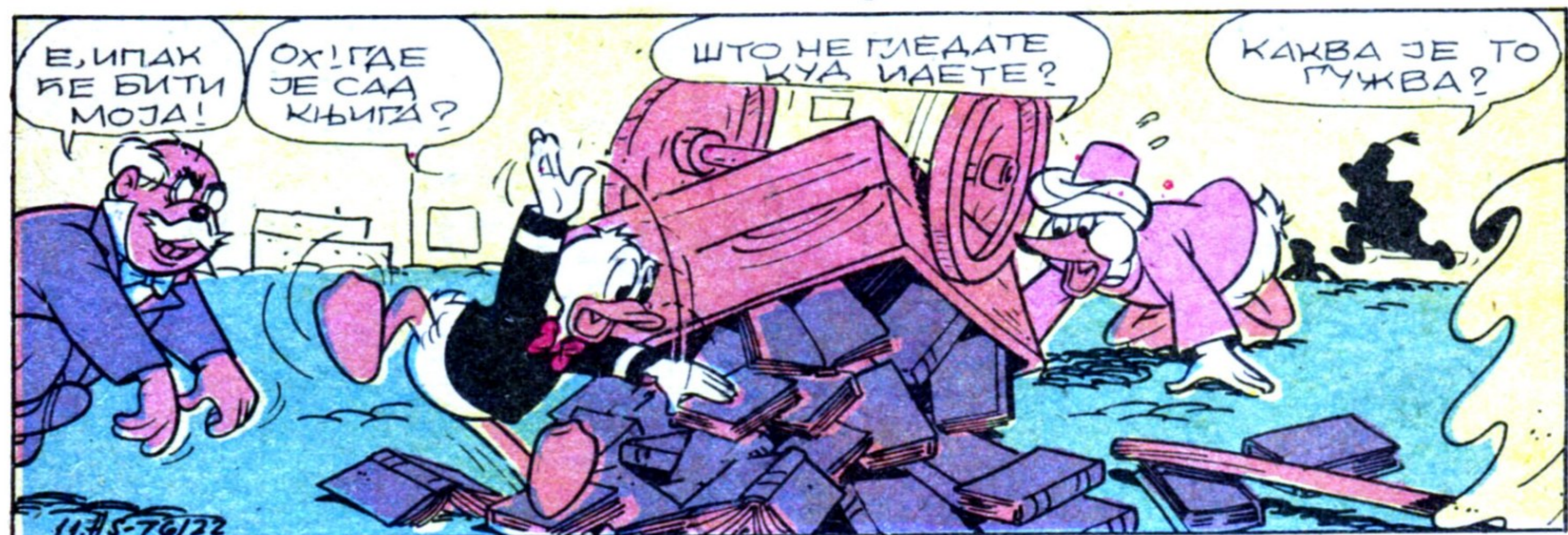
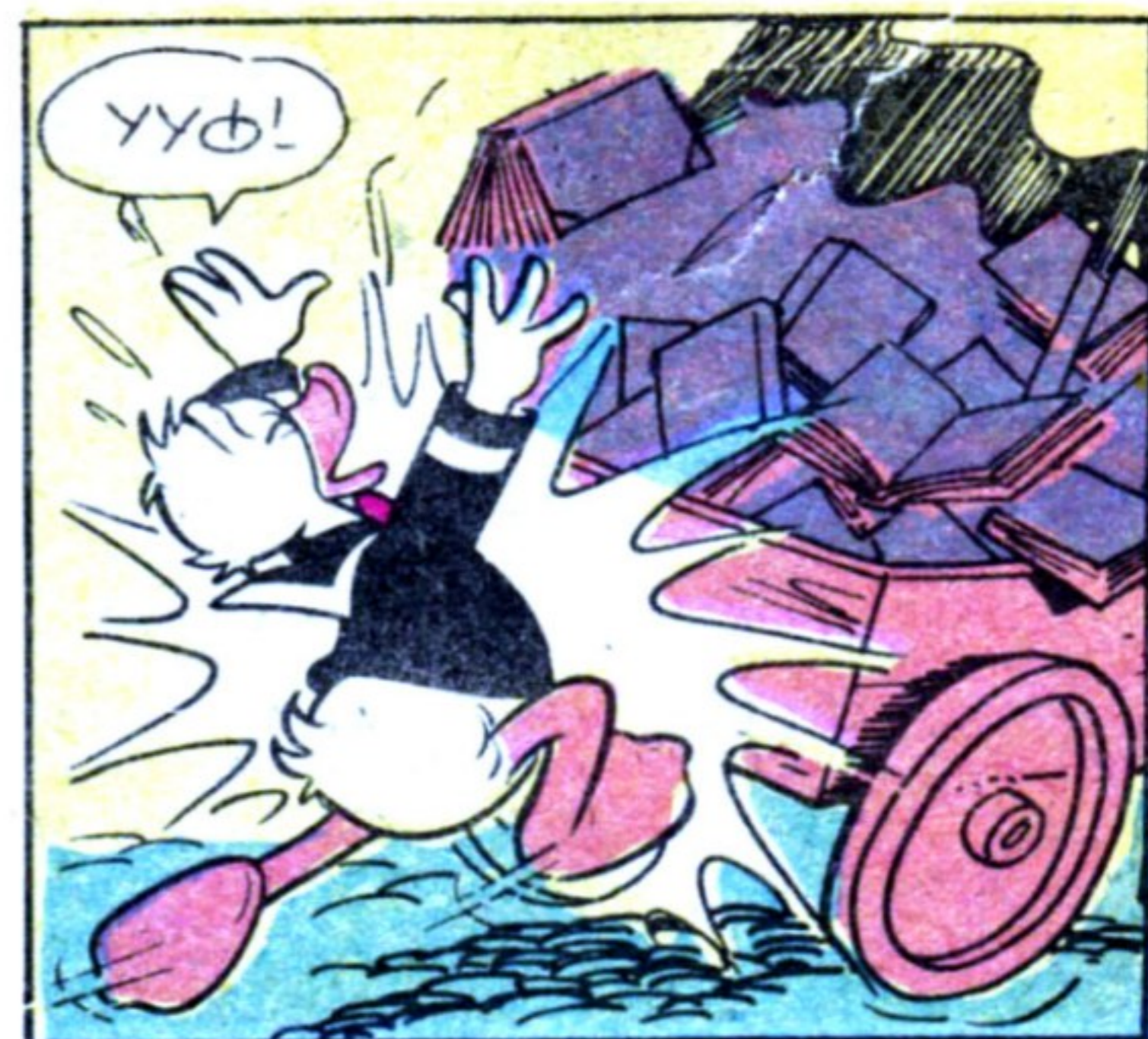
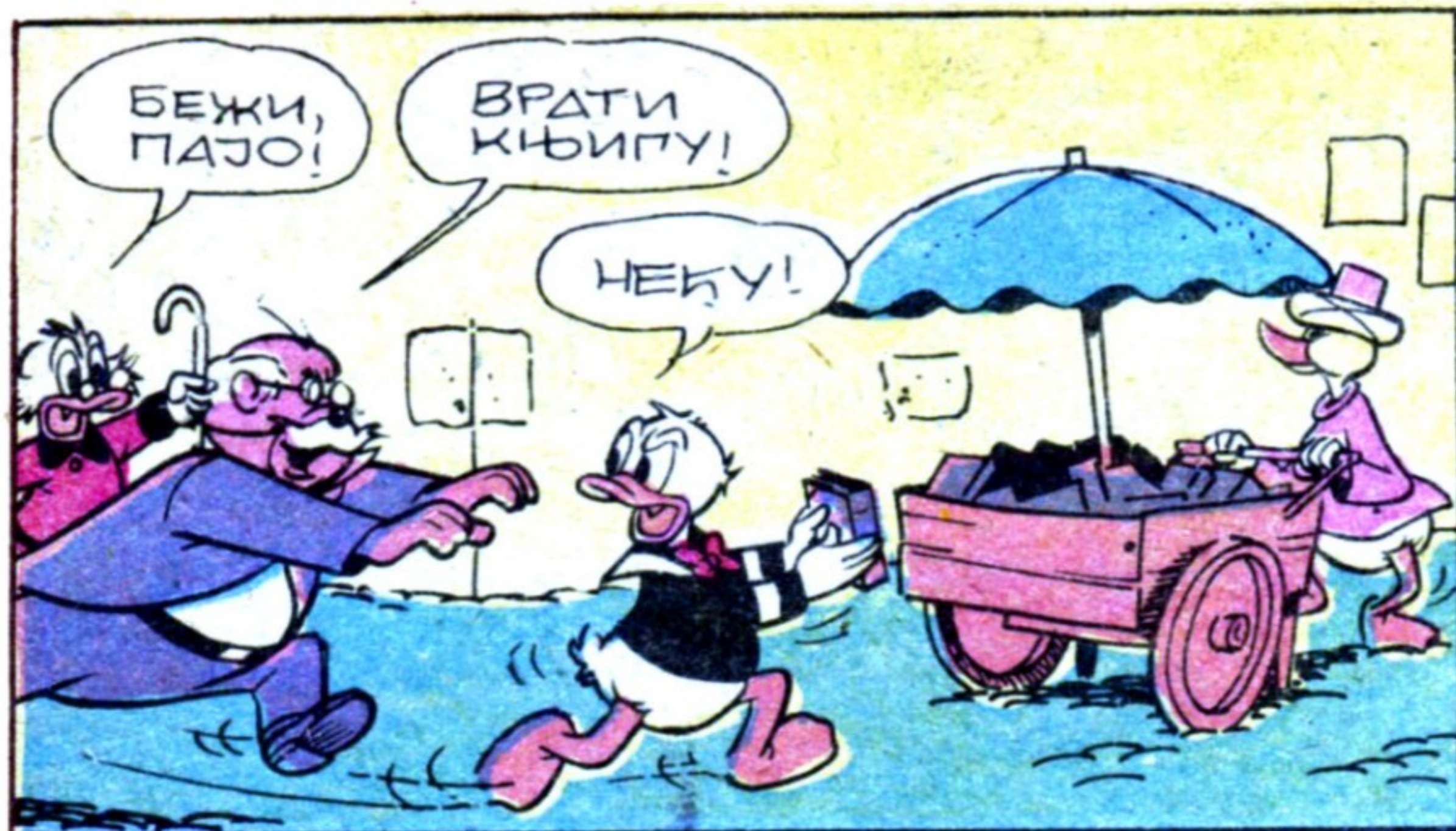

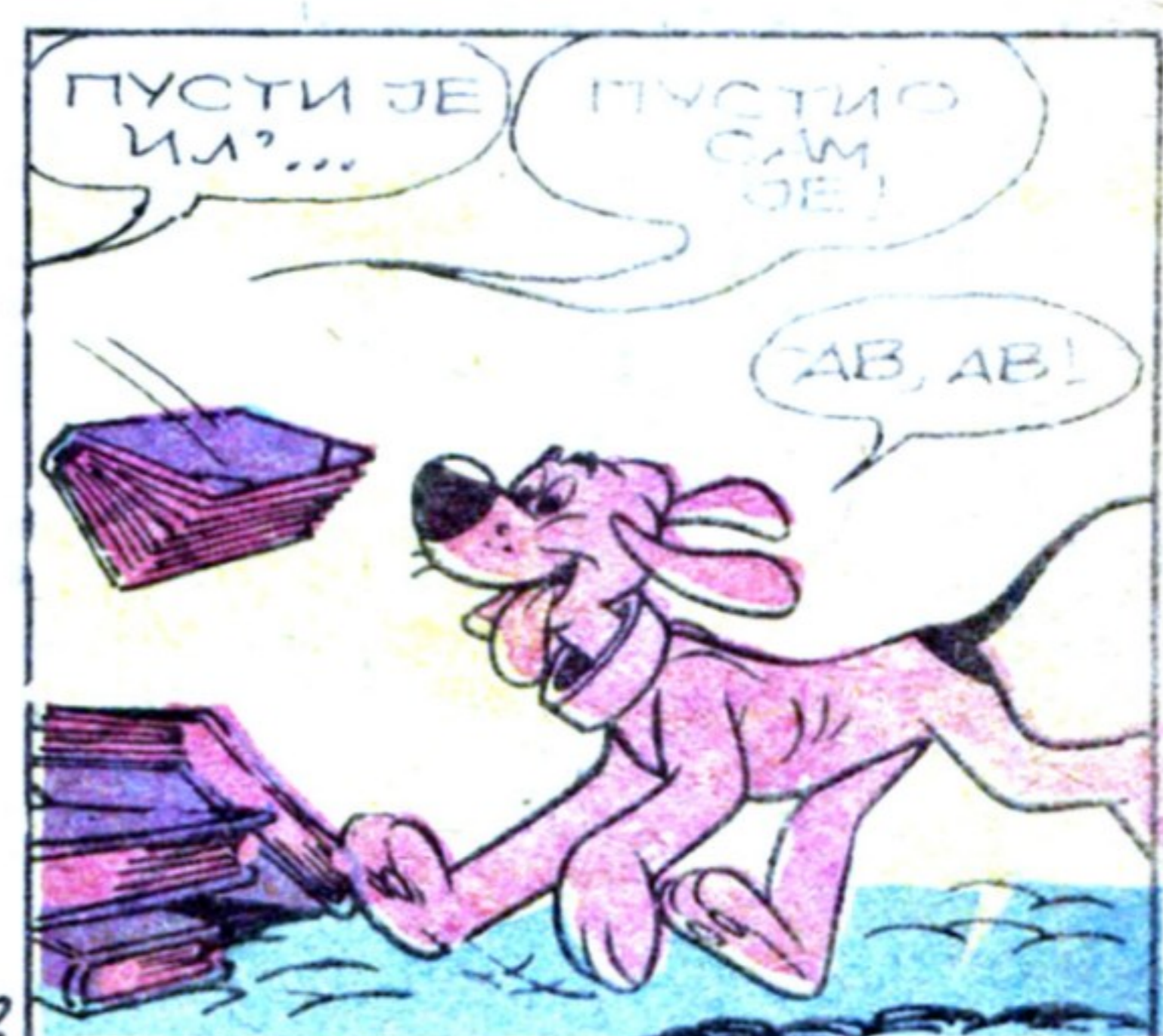
ОВО ЈЕ МОЈА КЊИГА И НИЈЕ ЗА ПРОДАЈУ!

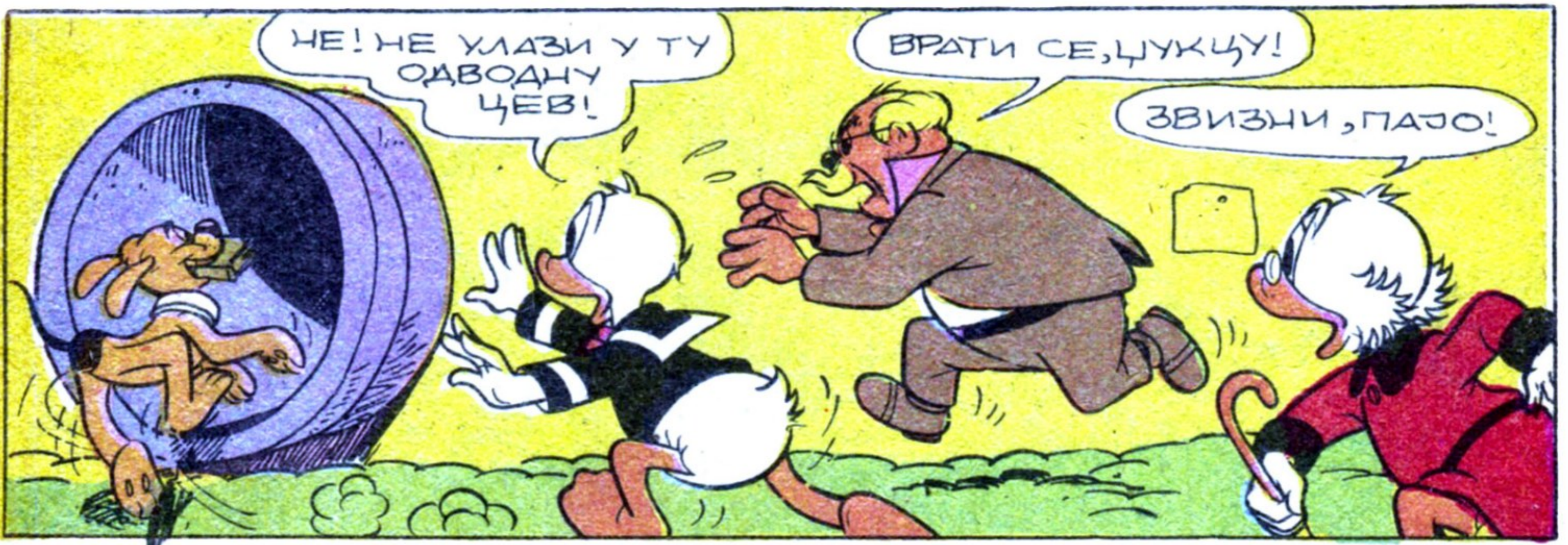
ПОЧУДИ МУ НЕКУ РАЗУМНУ СУМУ!

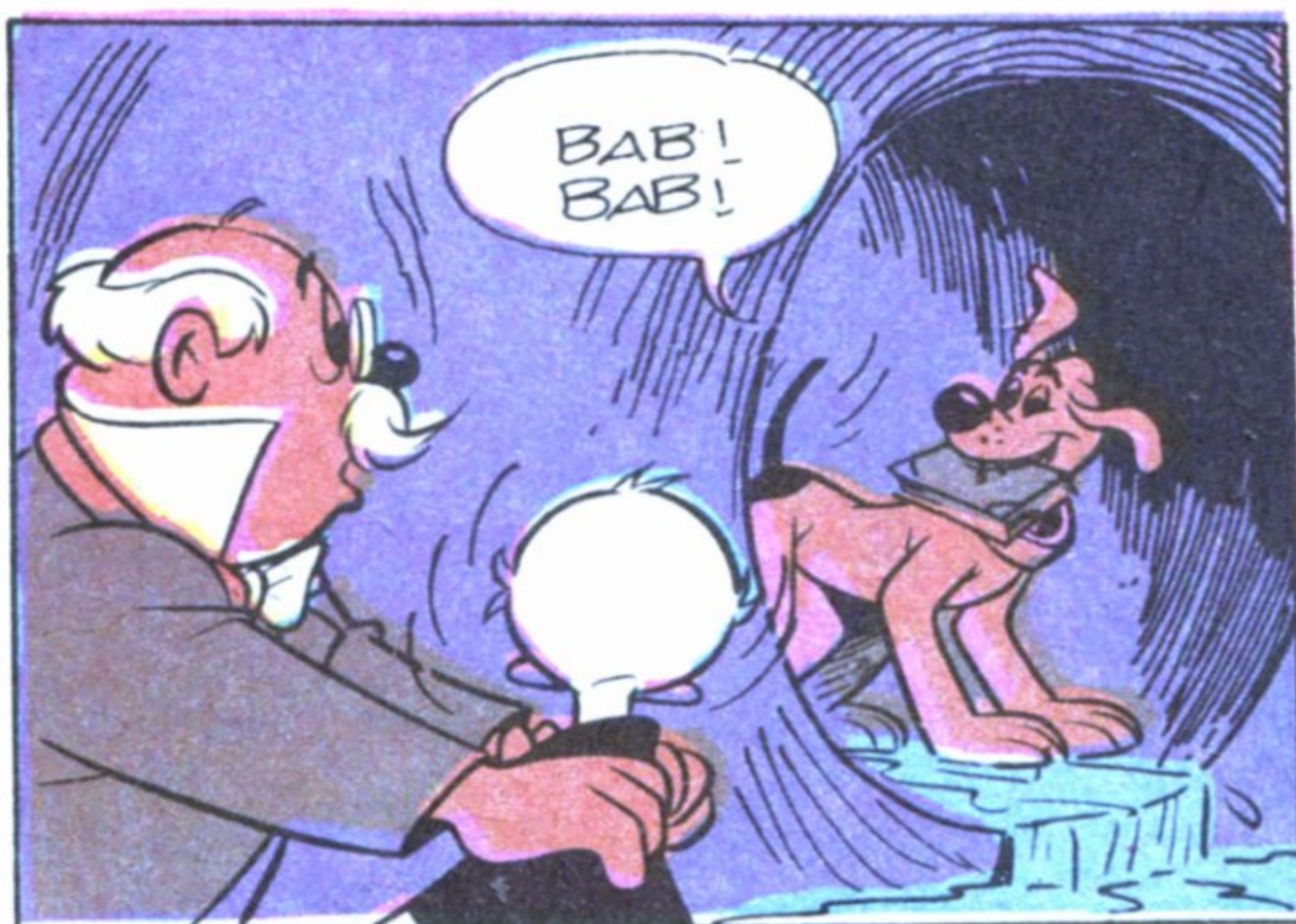
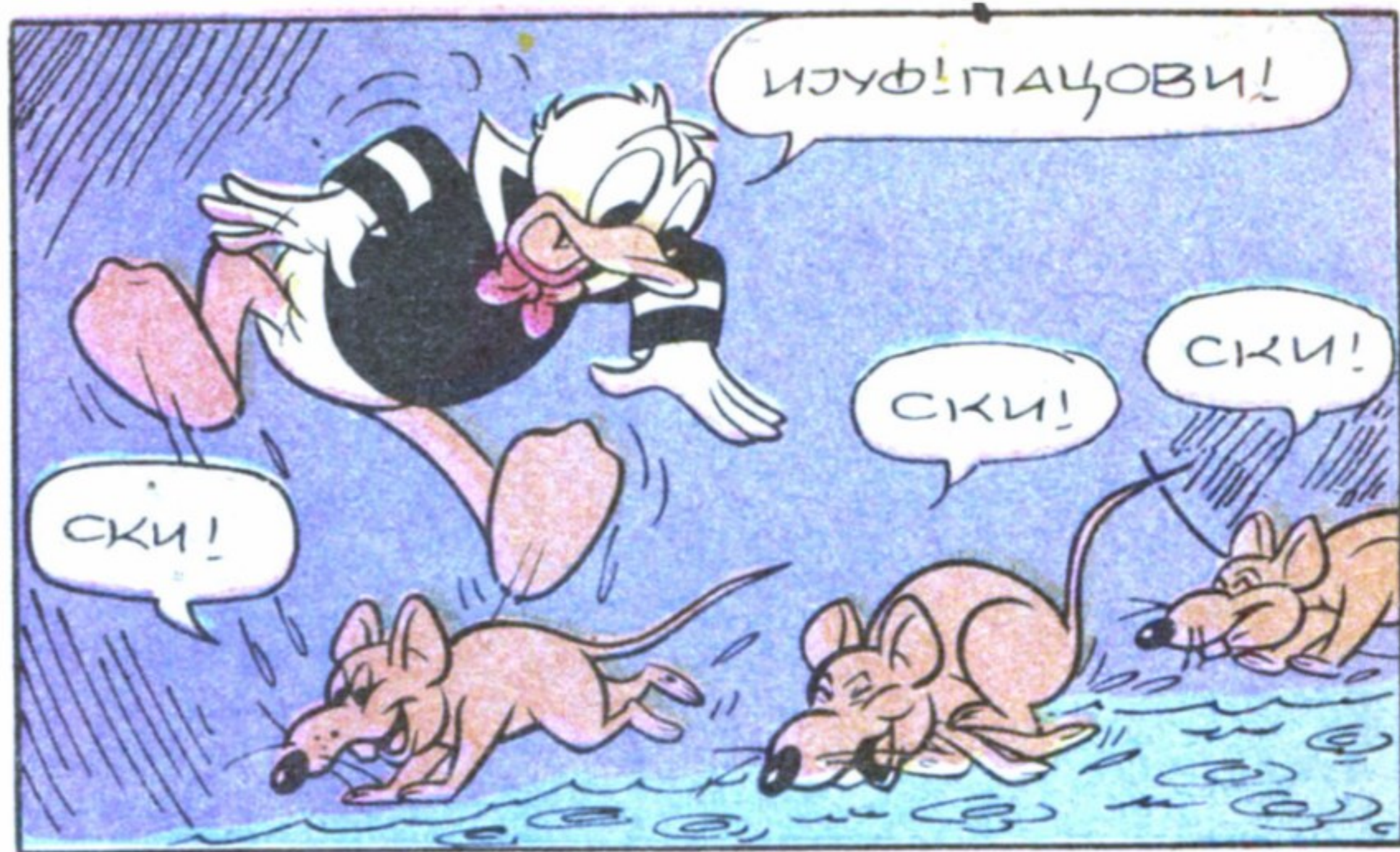

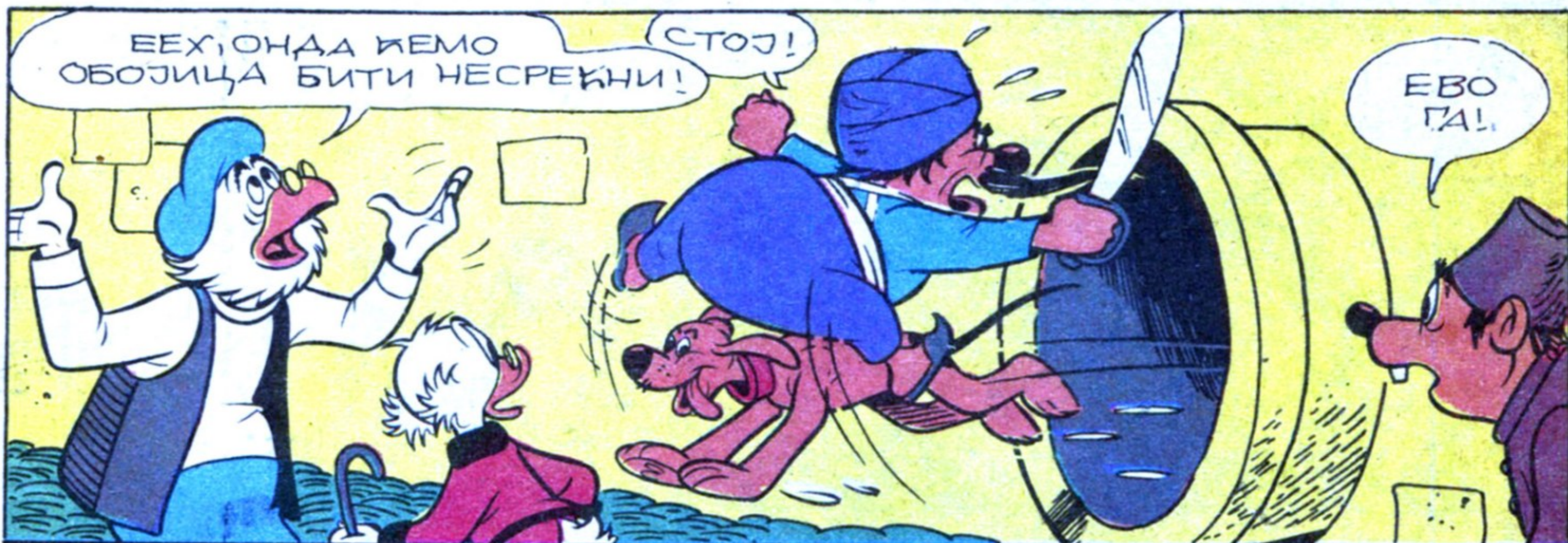

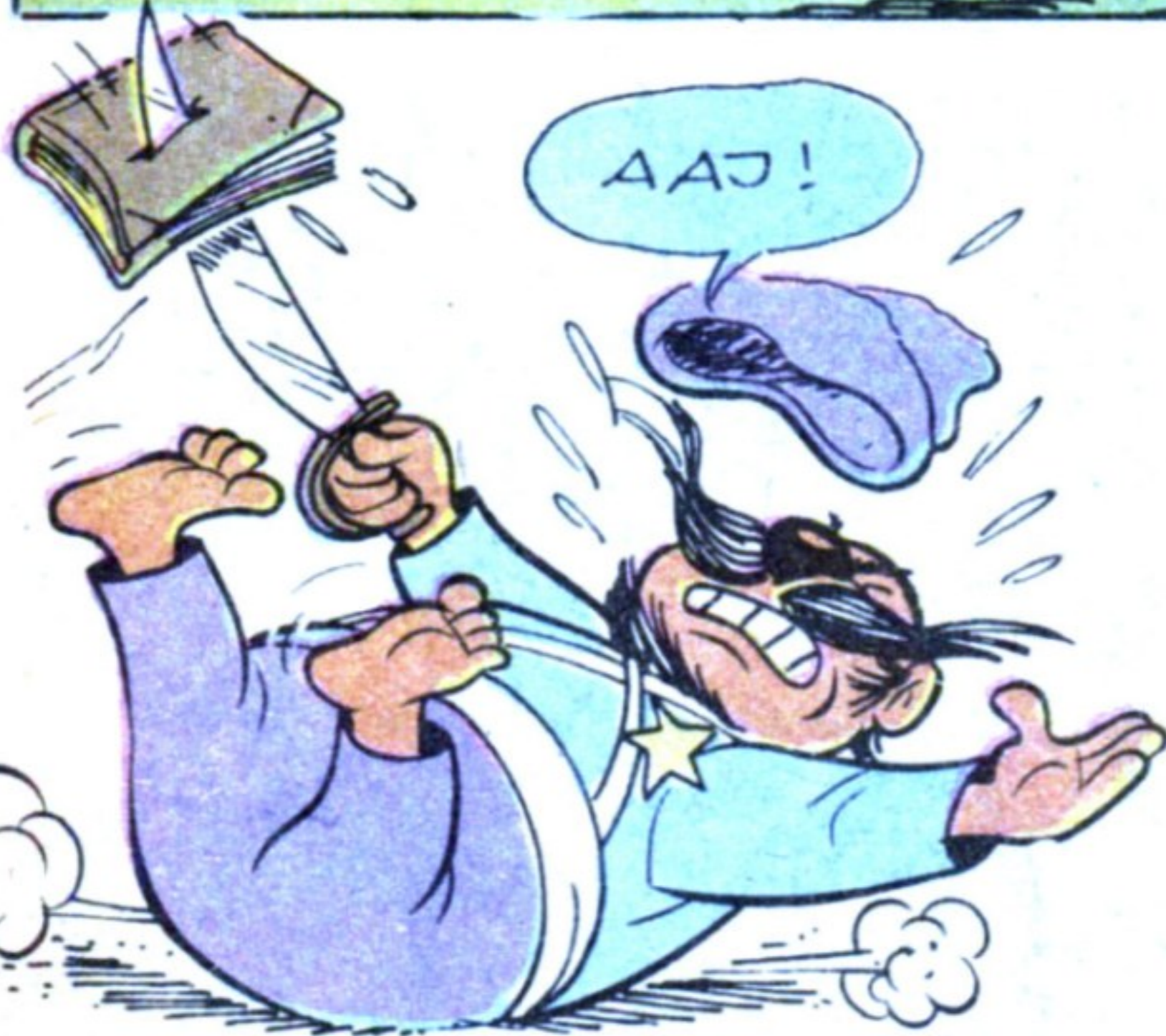
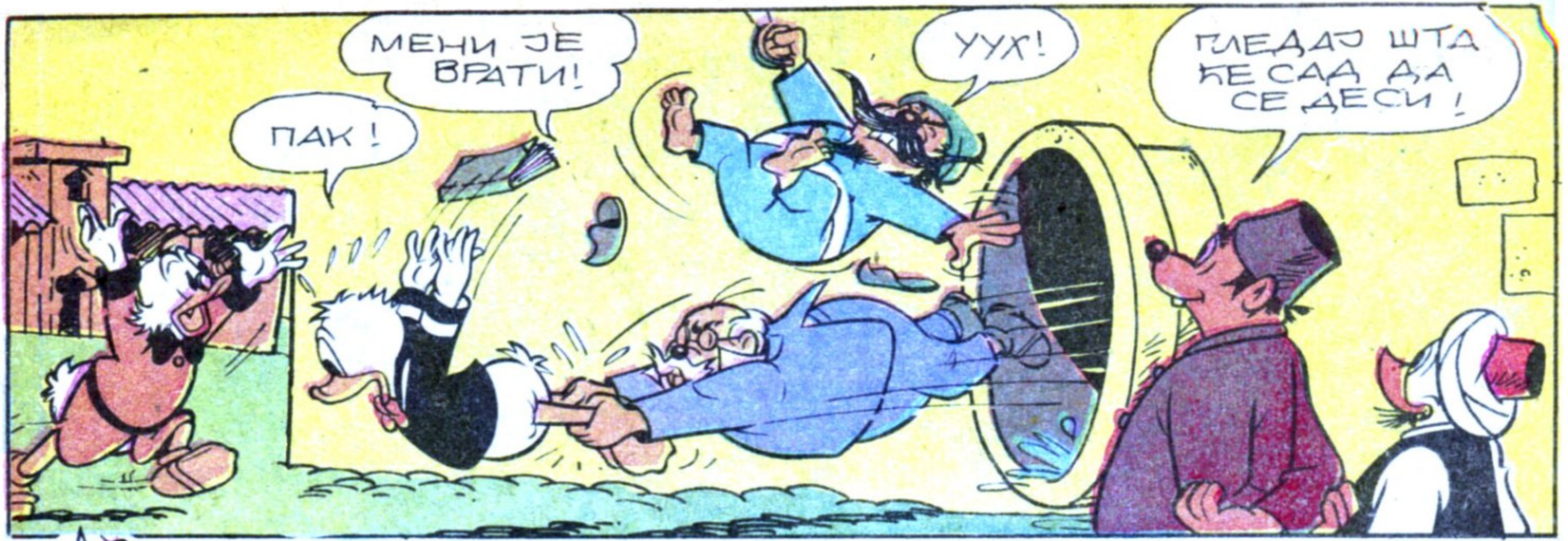

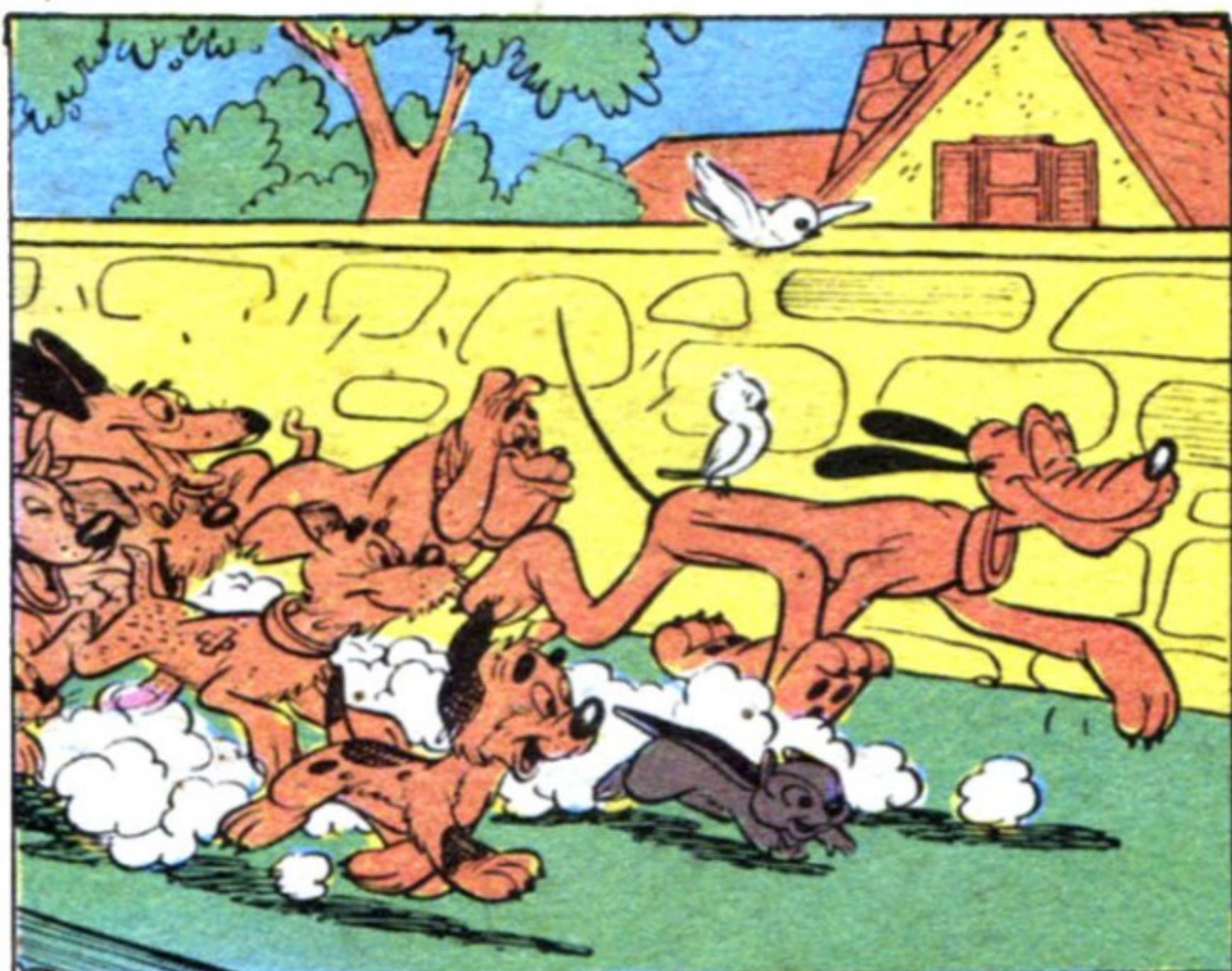
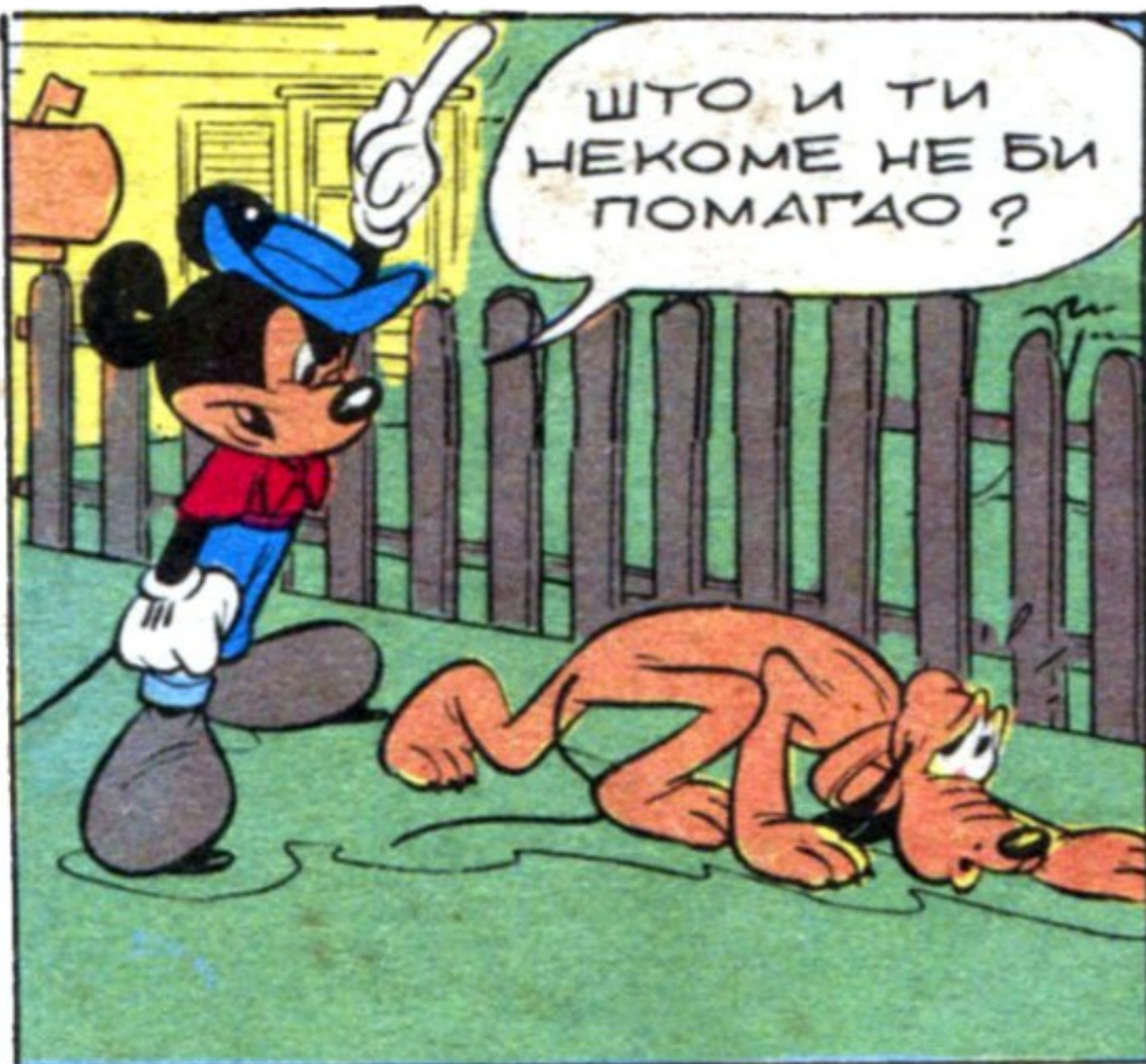

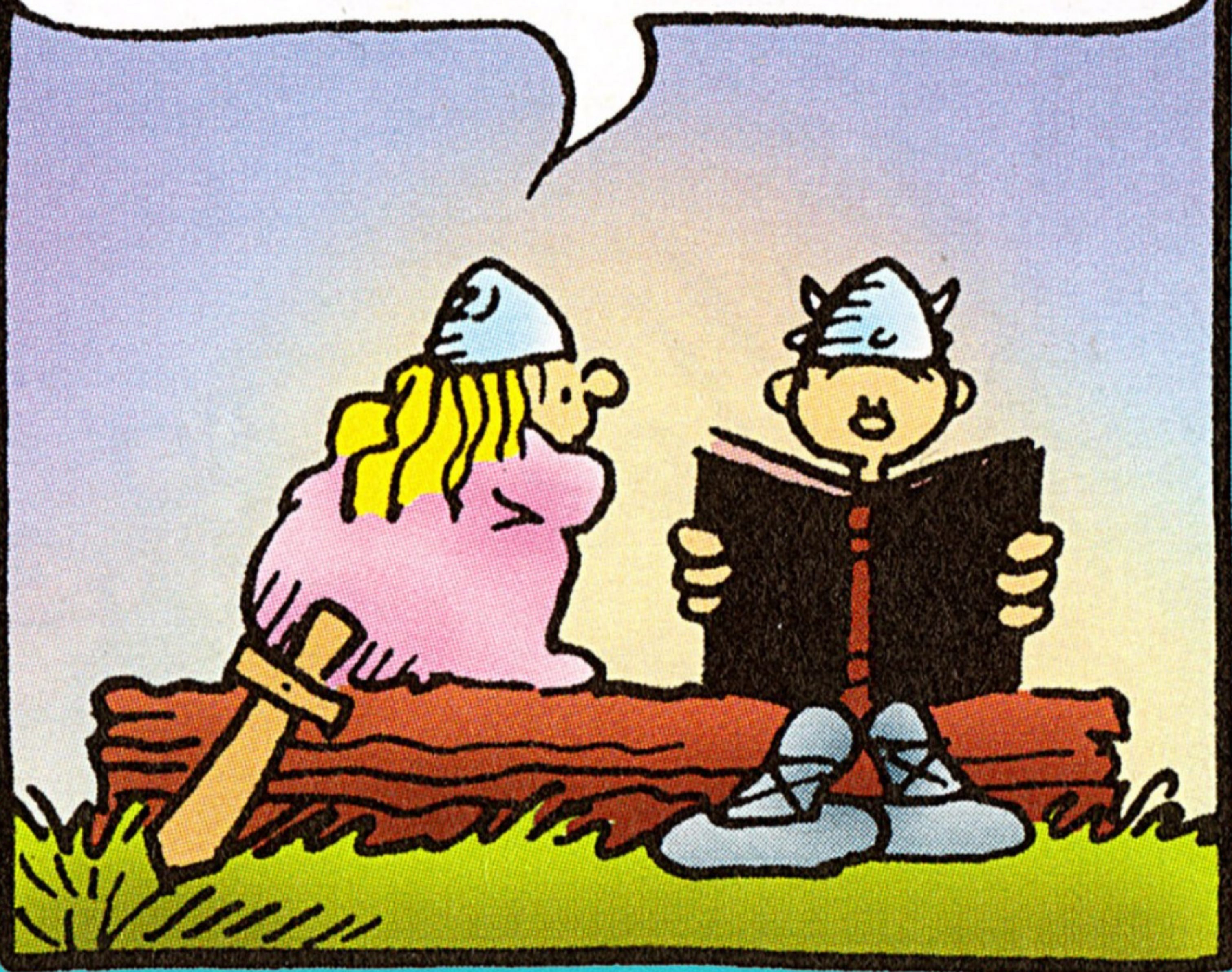

Hamlete, šta ima toliko zanimljivo u toj knjizi?

Zamisli, piše da su oni ludaci iz BDS-a ušli u XIV godinu rada!

